

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ
ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

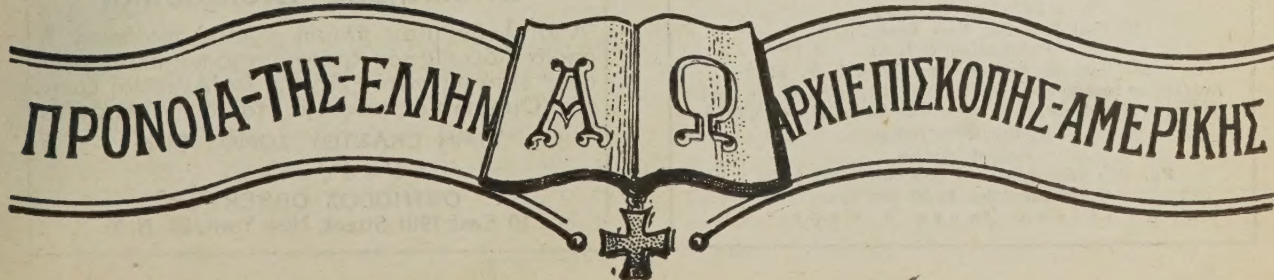
15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1950.

ΑΡΙΘ
Μ

366

Ο ΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΧΟΡΩΛΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ROSATELLO, ΙΔΑΗΟ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, Αὐγούστου 3, 1950

Εὐλαβέστ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμ. Ἐκκλησι. Συμβούλια τῶν Ἑλλ. Ὁρθοδ. Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀγαπητοί :

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ σχετικά ἄρθρα τῶν Κανονισμῶν περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συνελεύσεων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, συγκαλοῦμεν τὴν Δεκάτην Γενικὴν Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν St. Louis, Mo., ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, 4955 Forest Blvd., St. Louis, Mo.

Ἐναρξίς αὐτῆς ἡ 26η Νοεμβρίου 1950, ἡμέρα Κυριακή. Διάρκεια ἐργασιῶν πέντε ἡμέραι ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1950. Κατ' αὐτὰς θὰ συμπέσῃ καὶ Συνέλευσις τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεως.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως ἐγκαίρως εἰς Γενικὴν Κοινοτικὴν σας Συνέλευσιν ἐκλέξητε, ἐκτὸς τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου σας καὶ τοῦ Προέδρου, καὶ δύο ἀκόμη λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ἐφοδιάσετε αὐτοὺς διὰ σχετικοῦ πληρεξουσίου. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ πρέπει νὰ εἶναι τακτικὰ μέλη τῆς Κοινότητος ὑμῶν, ἐγγεγραμμένοι εἰς αὐτὴν τουλάχιστον πρὸ ἐνὸς ἔτους ὥς καὶ μέλη τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Πιστεύομεν ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε τὴν σημασίαν μιᾶς τοιαύτης Συνελεύσεως, συγκαλουμένης ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔλθῃτε ἀνυπερθέτως. Πρόγραμμα, ἡμερησίαν διάταξιν καὶ λοιπὰς λεπτομερείας θὰ σᾶς στείλωμεν ἐν καιρῷ.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, 19 Ἰουλίου 1950.

Πανοσιολ. καὶ Αἰδεσιμ. Ἐφημερίους τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ἑλλήν. Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς :

Συνιστῶμεν διὰ τῆς παρούσης πρὸς πάντας ὑμᾶς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. κ. Ἀγαθόνικον, ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων στελεχῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἦλθεν οὗτος εἰς Ἀμερικὴν ἵνα μεταξὺ ἄλλων διεξαγάγῃ ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ὀρφανοτροφείου ἐν Αἰγίῳ ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ στεγασθῶσι τὰ δυστυχῆ τέκνα τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τε τῶν θαρβάρων Γερμανῶν καὶ τῶν ἀθέων κομμουνιστῶν, ἰδιαίτερος δὲ τὰ ὀρφανὰ τῆς ἱστορικῆς κωμοπόλεως τῶν Καλαβρύτων ἅτινα ἀνέρχονται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας, δεδομένου ὅτι ἅπας ὁ ἄρρην πληθυσμὸς ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως ὑποβοηθήσῃτε τὴν ἱερὰν αὐτοῦ ἀποστολὴν πάσει δυνάμει ἵνα ἔχῃ αὐτὴ πλούσια κατὰ τὸ δυνατόν ἀποτελέσματα.

Μετὰ θαθείας ἀγάπης

Διάπυρος εὐχέτης πάντων ὑμῶν πρὸς Κύριον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Βοηθεῖτε τὰ Ἰδρύματα
τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γράψατε :

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

THE ORTHODOX OBSERVER

VOL. XVI. No. 366. — AUGUST 1, 1950

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association

Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Αριθ. 366

Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1950

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΗΨΙΝ

Πρὸ δεκαήμερου ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πόλιν Κλή-
βελαντ συνέδριον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Βαπτιστῶν εἰς
τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος περὶ τὰς 20 χιλιάδες ἄτο-
μα, ἀντιπροσωπεύοντα τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον παρα-
φυάδας τῆς Χριστιανικῆς ταύτης Ὁμολογίας. Πρὸς
τοὺς συνέδρους ὁ Πρόεδρος ἡμῶν κ. Harry S. Tru-
man, ὡς ἀνήκων εἰς τὴν Ὁμολογίαν ταύτην ἀπέστει-
λεν ἐπιστολὴν ἐξόχως ἐνδιαφέρουσαν. Τὸ περιεχό-
μενον αὐτῆς ἐνδιαφέρει ὁλόκληρον τὸν Χριστιανικὸν
κόσμον διότι ἀντιπαραθέτει ὡς ἀντίρροπον τῆς πρὸς
τὰ σκότη καὶ τὴν δουλείαν προωθήσεως τῶν Λαῶν
ὕπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ τὴν θρησκευτικὴν ἀνάνηψιν
ὡς τὸν σπουδαιότερον συντελεστὴν τῆς εὐημερίας
τῆς ἀνθρωπότητος.

«Ἀπορρίπτομεν», τονίζει ὁ Πρόεδρος, «τὴν κομ-
μουνιστικὴν διδασκαλίαν ποὺ προσπαθεῖ νὰ παρου-
σιάσῃ τὸν Χριστιανισμόν ὡς ψεῦδος καὶ τὴν θρη-
σκεῖαν μὴ ἀναγκαίαν. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς
ἀμφιβολίας καὶ τῆς ἀπελπισίας πρέπει νὰ γίνωμεν
ἀληθεῖς καὶ δυνατοὶ μάρτυρες τῆς πίστεως τῶν πα-
τέρων μας, τῆς πίστεως ποὺ παρεδόθη πρὸς τοὺς
Ἁγίους καὶ μετεδόθη πρὸς ἡμᾶς διὰ μακρῶν γενε-
ῶν τῶν χριστιανῶν προπατόρων μας. Πρὸς τὸν κα-
θένα χωριστὰ καὶ πρὸς ὅλους μαζῇ, πρὸς ὅσους προ-
έρχονται ἀπὸ τὴν χώραν μας καὶ πρὸς ὅσους ἐτα-
ξειδεύσαν ἀπὸ πέραν τῶν ὠκεανῶν, ἀπὸ τὰς ἀπομεμα-
κρυσμένας γωνίας τῆς γῆς θὰ ἔδιδα τὴν ἐξῆς σύστα-
σιν. Τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ
τοῦ ἰδικοῦ μας, μὲ τὸν ἄνευ προηγούμενου πλοῦτον
τῶν ἀπεριορίστων φυσικῶν του πηγῶν, δὲν μποροῦν
νὰ ἐπιζήσουν ὕλικῶς ἂν δὲν λυτρωθοῦν πνευματι-
κῶς. Πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόβλημα ἠθικὸν ἢ
οἰκονομικὸν μέσα εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐθνικῆς μας
ζωῆς ἢ ἀνάμεσα στὰ ἔθνη τοῦ ἀνωμάλου αὐτοῦ κό-
σμου, ποὺ νὰ μὴ ὑπεχώρῃ πρὸ τῆς διανοήσεως, τοῦ
θάρρους καὶ τῆς πίστεως τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων,
ἂν αὐτοὶ ποὺ ζητοῦν τὴν λύσιν ἐπιληφθοῦν τοῦ προ-
βλήματος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμι-
λίας. Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ πρόβλημα μεθ'
ὁπομονῆς καὶ ταπεινοφροσύνης ἐνθυμούμενοι τὴν
σύστασιν τοῦ ἀρχαίου βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ: «Μὴ
καυχᾶσθαι ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός». (Γ. Βασ. 21, 11).

»Ὁ δρόμος εἶναι μακρός. Ὁ ἀγὼν εἶναι σκληρός.
Ἀλλὰ θὰ κερδίσωμεν ἂν θαδίζωμεν πρὸς τὰ ἐμ-
πρὸς μὲ ἡνωμένους ὅλας τὰς χριστιανικὰς δυνάμεις.»

Αἱ παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου, ποὺ δὲν ἀφήνει

εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸν Λαόν Του
τὸν πρὸς τὴν θρησκείαν σεβασμόν, ἐσχολιάσθησαν
εὐμένεστατα καὶ ἀπὸ τοὺς ἱεροκλήρυκας καὶ ἀπὸ τοὺς
δημοσιογράφους. Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι χωρὶς
τὴν πνευματικὴν λύτρωσιν, χωρὶς τὴν θρησκευτικὴν
ἀνάνηψιν, ὁ πολιτισμὸς μας θὰ ὑποχωρήσῃ. Δὲν
τὸν σώζει μήτε ἡ πληθὺς τῶν πολεμοφοδίων, μήτε αἱ
μέθοδοι τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν, μήτε
αἱ ἐπιτυχίαι τῆς ἐπιστημονικῆς τεχνολογίας.

«Ὅταν δὲν ὑπάρχει σκοπὸς εἰς τὴν ζωὴν τότε ἡ
ζωὴ χάνει τὸν δρόμον της. «Ὅταν λείψῃ ἀπὸ τὸν
ροῦν τῆς ζωῆς ὁ ρυθμὸς τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς πνευμα-
τικῆς ἀξιολογίας τότε τὸ ρεῦμα σκορπίζεται ἐπὶ μα-
ταίῳ καὶ ἡ δύναμις τῆς φορᾶς ἐξαντλεῖται ἀσκόπως.
Ἡ ἱστορία εἶναι μάρτυς τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ φαι-
νομένου. Τὸ μάθημα ποὺ θγαίνει ἀπὸ τὰ ἐρεῖπια
ἀρχαίων μεγάλων πολιτισμῶν εἶναι ὅτι ὅπου πέσουν
οἱ θωμοὶ ἐκεῖ πέφτουν καὶ οἱ λαοί. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ
ὑπόδειξις τοῦ Προέδρου ὅτι τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ δὲν
μποροῦν νὰ ἐπιζήσουν ὕλικῶς ἂν δὲν λυτρωθοῦν
πνευματικῶς εἶναι ἀλήθεια ποὺ διαλαλεῖ ἡ Ἱστο-
ρία καὶ ποὺ πρέπει νὰ προσέξουν μικροὶ καὶ μεγά-
λοι, γονεῖς καὶ διδάσκαλοι, ναοὶ καὶ πανεπιστήμια,
ἄρχοντες καὶ ἀρχόμεινοι.

Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ἴδιος καὶ σήμερον καὶ χθὲς
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Πλησίον Αὐτοῦ μόνον, ὁ πολι-
τισμὸς μας μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ σταθερότητα. Ἀρ-
κεῖ μονάχα νὰ πάρωμεν στὰ σοβαρὰ τὰ ἀπλὰ Του
λόγια, ποὺ δὲν ἐξήντηλσεν εἴκοσι αἰώνων πολεμικὴ
καταφορὰ κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου Του. Πρὸ τῆς
ἠθικῆς ὠραιότητος καὶ δυνάμεως τοῦ Εὐαγγελίου
τρέμει καὶ ὀπισθοχωρεῖ ἡ κομμουνιστικὴ ἀπειλή. Δι'
αὐτὸ καὶ οἱ διωγμοὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ κατασυκο-
φάντησις τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλὰ τὴν δύναμιν αὐ-
τὴν μετουσιωμένην εἰς ζωὴν ἠθικῆς ἐπιβολῆς πρέπει
νὰ τὴν παρουσιάσουν οἱ χριστιανοὶ μετὰ δυνάμεως,
ὡς τονίζει ὁ Πρόεδρος. Διότι τότε μόνον θὰ νική-
σῃ τὸ Εὐαγγέλιον, τότε θὰ ἐκλείψῃ τὸ σκότος, τό-
τε θὰ διαλάμψῃ ἡ ἀλήθεια καὶ τὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἐ-
λευθερία.

Ἐκεῖνο ἐπομένως ποὺ ἔχει πρωτίστως ἀνάγκην
ὁ πολιτισμὸς μας διὰ νὰ διατηρηθῇ, εἶναι νὰ παρου-
σιάσῃ ὁ καθένας τὴν ἠθικὴν ὠραιότητα τοῦ Εὐαγ-
γελίου βίωμα προσωπικόν, εἶναι νὰ μετατραπῇ ἀπὸ
κατ' ὄνομα εἰς ἐνσυνειδητόν, ἀληθινόν, δυνατόν χρι-
στιανόν, ἀκόλουθον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

**Ἡ Ἱερολογία τοῦ Γάμου καὶ οἱ
Συμβολισμοὶ Αὐτοῦ****Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΒΑΡΑΚΛΑ**

Εἰς τῶν σπουδαιοτέρων συμβολισμῶν τῶν μνηστευομένων εἶναι καὶ ὁ ἄρραθῶν, ἥτοι τὰ ἀνταλλασσόμενα δακτυλίδια, τὰ ἄλλως καλούμενα μνήστρα. Ταῦτα εἶναι οὕτως εἰπεῖν, τὸ προμῆνυμα τοῦ γάμου περὶ τῶν ὁποίων γενικῶς κατωτέρω πραγματευόμεθα.

Τὰ δακτύλια τοῦ ἄρραθῶνος ἦσαν ἐν χρήσει καὶ εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους εἰς πάντα σχεδὸν τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας γνωστὰ ἔθνη καὶ εἰς τοὺς Πέρσας, Αἰγυπτίους, Ρωμαίους, Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας, καὶ περὶ τῆς χρήσεως τούτων πολλὰ ἱστορικὰ τεκμήρια δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν.

Ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς περὶ μνήστρων συναντῶμεν ἓνα ἐνδιαφέροντα διάλογον μεταξὺ Θάμαρ καὶ Ἰούδα: «Ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν—ὁ Ἰούδας—καὶ εἶπεν αὐτῇ. Ἐασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ· οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι ἡ νύμφη αὐτοῦ ἐστιν. Ἡ δὲ εἶπεν· τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς με; Ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ προβάτων. Ἡ δὲ εἶπεν ἐὰν δῶς ἄρραθῶνα ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε. Ὁ δὲ εἶπε τίνα ἄρραθῶνά σοι δώσω; Ἡ δὲ εἶπε τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὀρμίσκον—περιδέριον—καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ» κτλ. (Γέν. 38 16—19).

Ἄρα ἡ χρῆσις τοῦ δακτυλιδίου ὡς ἄρραθῶνος εἶναι ἀρχαιοτάτη, ἡ δὲ διάδοσις αὐτοῦ γενικῶς ἦτο οὕτως εἰπεῖν διεθνής· παρὰ τοῖς Ἕλλησι μάλιστα ὡς ἐκ τῆς πληθούς τῶν ἀνευρεθέντων ἐξ ἀνασκαφῶν δακτυλίων ἦτο γνωστὴ ἀπὸ τῆς Κρητικομηκοναϊκῆς ἐποχῆς, πρὸ τοῦ 10ου αἰῶνος π. Χ.

Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἡρόδοτον μεγάλῃς ἀξίας ἦτο ὁ δακτύλιος τοῦ τυράννου τῆς Σάμου Πολυκράτους—βος αἰῶν—ἐκ χρυσοῦ κεκοσμημένου διὰ σμαράγδου. Ὁ σπουδαιότερος ὅμως ὧν εἶναι ὁ ἐν τῷ τάφῳ ἀνευρεθεὶς δακτύλιος

παρὰ τὴν Τύρινθα τῷ 1915 μετ' ἀναγλύφου θρησκευτικῆς παραστάσεως, ὅστις φυλάσσεται ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ πάλαι οἱ δακτύλιοι ἦσαν ἀπλοὶ ἐκ σιδήρου κυκλοτερεῖς κρίκοι, βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον προαγομένων τῶν λαῶν, εὐρίσκομεν δακτυλίους ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ καὶ ἄλλων μετάλλων μετὰ διαφόρων παραστάσεων καὶ μετὰ πολυτίμων λίθων, καὶ ἐξ ὀστράκων, ὀστῶν καὶ ἡλέκτρου.

Κατ' ἀρχὰς δακτυλίοις ἐχρησιμοποιοῦν οἱ ἡγεμόνες, οἱ βασιλεῖς καὶ ἐν γένει οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν, οὓς ἔφερον καὶ ὡς φυλακτῆρια κατὰ πονηρῶν πνευμάτων καὶ ὡς σύμβολα σφραγίδων πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἐξουσίας καὶ κυριαρχίας αὐτῶν, καὶ ὡς σύμβολα τῆς διαδοχῆς αὐτῶν, ὡς τοῦτο ἦτο σύνηθες παρὰ τοῖς Πέρσας καὶ τοῖς διάδοχοις τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν ἡ χρῆσις τῶν δακτυλιδίων ἐγενικεύθη ἐπεκτεινομένη καθ' ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τοὺς ἀπελευθέρους καὶ στρατιώτας καὶ τοὺς ἐλευθέρους πολίτας καὶ δὴ μεταξὺ τῶν πλουσίων χρωμένων πολυτίμοις δακτυλίοις πρὸς κόσμον καὶ τῶν πτωχῶν ἔτι δακτυλίοις σιδηροῖς.

Τὸ πάλαι εἴθισται νὰ φέρουν δακτυλίδια εἰς ὅλα τὰ δάκτυλα ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, πλην τοῦ μέσου δακτύλου ὅστις ἐθεωρεῖτο ἀνάξιος νὰ διακοσμηθῇ, καθότι οὗτος ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ὕβριν καὶ ἀποτροπὴν τῆς βασκανίας, καὶ κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην ὡς ἀντιφάρμακον γητεύματος διὸ καὶ «φαρμακίτης» ἐκαλεῖτο· παρὰ δὲ τοῖς Λατίνοις «DIGITUS IN FAMILIS» τ. ἑ. δύσφημος δάκτυλος, ἄτιμος.

Ἀνέκαθεν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ὁ δακτύλιος προσεφέρετο ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εἰς τὴν μνηστὴν ὡς ἄρραθῶν, ἥτοι ὡς συμφωνία, ὑπόσχεσις πρὸς σύναψιν μέλλοντος γάμου· τὸ δ' ἔθος τοῦτο εἰσῆχθη καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ ἄρραθῶν κατὰ τὴν φιλολογικὴν ἔκδοχὴν σημαίνει προκαταβολὴν πρὸς ἀγοράν πράγματός τινος, κοινῶς καπάρου, ἀντικειμένου ἢ κτήματος ἀκινήτου. Βραδύτερον κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσσαν ἄρραθῶν σημαίνει τὴν διὰ χρηματικῷ ποσοῦ ἢ δώρων προκαταβολὴν καὶ ἐν τέλει τὴν διὰ δακτυλιδίων ὑπόσχεσιν πρὸς γάμον.

Κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον ἡ διὰ τῆς μνηστείας ὑπόσχεσις ἐθεωρεῖτο ὡς προπαρασκευὴ καὶ ἔννομος προσδοκία μέλλοντος γάμου· συνίστατο δὲ ἡ ὁμολογία αὕτη εἰς ἀνταλλαγὴν δώρων δακτυλίων καὶ φιλήματος διὰ τοῦ ὁποίου περιεβάλλετο ἡ μνηστεία ἐναντι τοῦ νόμου μὲ ὑποχρεώσεις τοιαύτας ὥστε νὰ θεωρῆται δυσδιάλυτος.

Βραδύτερον ἡ διὰ τοῦ ἄρραθῶνος ὑπόσχεσις ἐγένετο ἐνώπιον μαρτύρων ἀνευ κατεγγυητικῶν δώρων, καίτοι ὁ ἐκκλησιαστικὸς γάμος δὲν εἶχεν ἀναγνωρισθῇ νομοθετικῶς ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ ἡ μνηστεία.

Τέλος, Λέων ὁ σοφὸς καὶ ὁ κατόπιν τούτου Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός (9—10αῖων) πρὸς ἀποφυγὴν κωλυμάτων ἀναγνωρισθέντος ἤδη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γάμου, λόγῳ τοῦ μεσολαβοῦντος χρονικοῦ διαστήματος μεταξὺ ἄρραθῶνος καὶ γάμου, ἐθέσπισαν ἅμα τῇ συμπράξει τῆς ἐκκλησίας, ὅπως ἡ μνηστεία τελητῇ δι' ἱερολογίας, ὡς ἀναποσπάστου μέρους τῆς ὅλης μυστηριακῆς ἀκολουθίας τοῦ γάμου· κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους χρόνους οὔτε κεχωρισμένως τελεῖται πρὸς ἀποφυγὴν εὐθυνῶν, τῶν ἀπορροεουσῶν ἐκ τῆς ὅλης ἀκολουθίας τῆς τελετῆς.

**ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ**

Σκιαγραφία τῆς Θεοτόκου

ΑΘ. Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Ἡ Θεοτόκος Μαρία εἶναι μοναδικὸν πρόσωπον εἰς τὴν ἱστορίαν. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἱστορικὸν πρόσωπον δυνάμενον νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν Θεοτόκον. Ἐπὶ εἰκοσι αἰῶνας ἡ παγκόσμιος σκέψις ἀσχολεῖται μὲ αὐτὴν χωρὶς νὰ ἐξαντλήται. Εἶναι θέμα θαθύ, ὥρατον καὶ ἀνθρώπινον, μὲ τὸ ὁποῖον ἡσυχολήθησαν Φιλόσοφοι, Θεολόγοι, Λογοτέχναι, Ζωγράφοι, Μουσικοί, Ποιηταὶ καὶ ἰδίως οἱ Χριστιανοί.

Οἱ πιστοὶ ἀποθλέπουν πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς Μητέρα ἐτοιμὴν νὰ βοηθήσῃ, νὰ χειραγωγήσῃ, νὰ πρεσβεύσῃ καὶ νὰ σώσῃ. Ἄλλοι ἴσως νὰ στέκωνται ἀδιάφοροι ἐνώπιόν Της. Ἀποθλέπουν πρὸς αὐτὴν μὲ οὐδετέραν διάθεσιν. Δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν Μητέρα. Τοὺς ἐνδιαφέρει ὁ Υἱός. Ἄλλ' ἐὰν ἐρευνήσουν τὸν ἑαυτὸν των μὲ προσοχὴν δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τὸν εὕρουν πρόθυμον νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ νὰ σεβασθῇ ἕνα πρόσωπον πού τὸ διέκρινε ἡ ἀθωότης καὶ τὸ περιέβαλλε τὸ μυστήριον. Θὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐγίνε μάρτυς γεγονότων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενον τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὅτι εἶναι τὸ πρόσωπον πού ἐδοκίμασε ἀγωνίας καὶ τρόμους παρακολουθοῦσα τὰ θήματα τοῦ Υἱοῦ ἀπὸ τὴν Φάτιν τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ μέχρι τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Γολγοθᾶ.

Αὐτὰ ὅλα εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς δημιουργήσουν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ Μαρία δὲν εἶναι τυχαῖον πρόσωπον. Δυνατὸν νὰ εἶναι ὄργανον τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησε ἡ Θεία Πρόνοια. Ἀλλὰ καὶ τί ἦσαν ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Ἐλισσαῖος καὶ ὁ Ἡσαΐας καὶ τόσοι ἄλλοι; Ὅργανα καὶ διαγγελεῖς τοῦ Θεοῦ θελήματος. Διατί τοὺς τιμῶμεν καὶ τοὺς σεβόμεθα καὶ ἀναγνωρίζομεν τὴν αὐθεντίαν των; Τί ἦσαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ διάδοχοί των, οἱ Ἅγιοι καὶ οἱ Μάρτυρες καὶ οἱ

Κήρυκες καὶ οἱ Ἑρμηνευταὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ; Ὅργανα τῆς ἀνεξαντλήτου καὶ ἀπροσπελάστου Θείας Βουλῆς. Διατί τοὺς τιμῶμεν καὶ τοὺς θαυμάζομεν καὶ τοὺς σεβόμεθα καὶ ἀναγνωρίζομεν τὴν συμβολὴν των εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ; Εἰς αὐτοὺς ἀρμόζει ὁ σεβασμός καὶ ἡ τιμὴ καὶ εἰς Ἐκείνην πού ἐγένετο κοιτίς τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐνανθρωπήσεως, εἰς ἐκείνην πού ἐγνώρισε ὅσον οὐδεὶς ἄλλος τὸν Ἰησοῦν, εἰς ἐκείνην πού τὸν ἠκολούθησε καὶ τὸν ἤκουσε ὅσον οὐδεὶς ἄλλος δὲν ἀρμόζει τιμὴ καὶ ἔπαινος καὶ θαυμασμός; Ἀναμφιβόλως οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἀδελφοί μας δὲν παρουσιάζονται δίκαιοι ἀπορρίπτοντες τὴν τιμὴν καὶ τὴν προσκύνῃσιν τῆς Θεοτόκου, δεχόμενοι ὡς ἀπρεπεῖς καὶ εἰδωλολατρικὰς τὰς πρὸς αὐτὴν τιμὰς ἀπὸ μέρους τῆς Μιᾶς Ἀγίας Ἀποστολικῆς καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἀναγνωρίζομεν τὴν Θεοτόκον ὡς Ὅργανον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν Ἅγιον ἀνθρώπινον πρόσωπον, ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς τελειοποιήσεως ἀνθρωπίνης φύσεως, ὡς τὴν ὑπερτάτην ἐκπρόσωπον τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ Παναγία. Εἶναι ἡ μητέρα τοῦ «ἀενάου φωτός». Εἶναι ἡ προστάτις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγὸς τῶν ἀγωνιζομένων πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς τυραννίας, τῆς ἀδικίας καὶ τῆς κακίας. Εἶναι πηγὴ ἐλπίδος καὶ θάρρους εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἡθικὴν ἀποκάθαρσιν καὶ ἀνωτεροποίησιν.

Εἶναι μακρὰν τῆς σκέψεως τῶν Ὁρθοδόξων κάθε ἰδέα θεοποιήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἐκεῖνοι πού μᾶς ἀποδίδουν τοιαύτην κατηγορίαν ἀναμφιβόλως παρουσιάζονται ἀνίκανοι νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὰ βάθη τῆς θρησκευτικότητός

μας καὶ ἀδύνατοι εἰς τὴν μελέτην καὶ κατανόησιν τῶν ὅρων τῆς ὁμολογίας μας. Δι' ἡμᾶς ἡ Θεοτόκος δὲν ἐπέχει θέσιν Θεοῦ. Δὲν εἶναι Θεά. Εἶναι ἀνθρωπίνη προσωπικότης τελειοποιηθεῖσα. Δὲν τὴν λατρεύομεν, ἀλλὰ τὴν τιμῶμεν. Προσευχόμεθα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς. Ὑποκλινόμεθα καὶ ἀσπαζόμεθα τὴν μορφήν τῆς, διότι εὐρίσκομεν εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς ὅτι τὸ τέλειον εἶναι κατορθωτόν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀντλούμεν ἀπὸ αὐτὴν θάρρος καὶ αἰσιοδοξίαν εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς πνευματικὴν ἀνασύνταξιν καὶ ἡθικὴν ἀποκάθαρσιν. Μὲ τὸ φῶς τῆς Θεοτόκου ἡῶραν χιλιάδες ἀδελφοί μας εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρόν, τὸν δρόμον πρὸς τὴν ζωὴν τὴν διακρινομένην ἀπὸ τὰ αἰσθήματα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἡθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀξίας. Τῆς ἀπονέμομεν πολλοὺς ἐπαίνους. Τὴν ἀποκαλοῦμεν μὲ πολλὰ ὀνόματα. Τὴν περιβάλλομεν μὲ τὴν ἀγάπην ὥστε νὰ τὴν θεωροῦμεν μητέρα μας. Τὴν φωνάζομεν Παναγίαν, Ἐλεοῦσαν, Μεγαλόχαρην, Διασώζουσαν, Παντάνασσαν, Εὐαγγελίστριαν, Ζωοδόχον Πηγὴν. Ἡ σειρὰ τῶν ὀνομάτων μὲ τὰ ὁποῖα τὴν στολίζομεν εἶναι ἄπειρος. Κάθε γενεὰ προσθέτει τὰ ἰδικὰ τῆς. Ἐκεῖνα πού αἰσθάνεται ὅτι τῆς ἀρμόζουν ὅταν προστρέχῃ διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειάν τῆς, τὰ ἐλέη τῆς, τὸ φῶς τῆς.

Καὶ ἔχει ἡ Θεοτόκος ἄφθονον φῶς διὰ νὰ μᾶς φωτίσῃ. Εἶναι φῶς καὶ «φωτὸς δοχεῖον». Εἶναι φῶς ἐκ φωτός. Ἐγέννησε τὸ «Φῶς τοῦ Κόσμου». Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἔλαβε φῶς ἀπὸ τὸ Φῶς ποῦ ἦλθε νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμον;

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τὸ Κοπερνίκιον σύστημα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ θεωρία τὴν ὁποίαν ὁ Πολωνὸς Κοπέρνικος ἐπῆρε ἀπὸ τὸν Ἑλληνα Ἀριστοτέλην διὰ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων τοῦ πλανητικοῦ μας συστήματος. Συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τοῦτο ὁ ἥλιος εἶναι τὸ κέντρον τοῦ φωτός. Γύρω ἀπὸ αὐτὸν κινοῦνται οἱ ἑννέα ἡ

δέκα πλανήται, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ Γῆ, ἡ ὁποία λαμβάνει φῶς ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται ἀπὸ τὸν ἥλιον. Καὶ τὸ φεγγάρι χωρὶς τὸ φῶς ποὺ παίρνει ἀπὸ τὸν ἥλιον εἶναι σῶμα σκοτεινόν. Τὸ φῶς μὲ τὸ ὁποῖον πολλαὶ φωτίζει τὴν νύκτα μας τὸ προσλαμβάνει ἀπὸ τὸν ἥλιον, τὴν πηγὴν τοῦ φωτός.

Κάτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς Θεοτόκου Μητρός. Ἡ Παρθένος Μαρία, σὰν τὴν σελήνην, παίρνει τὸ φῶς ἀπὸ τὸν νοητὸν ἥλιον, ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Αὕτῃ πρώτη ἔλαβε τὸ φῶς Του. Δὲν μπορεῖ κανεὶς λογικῶς σκεπτόμενος νὰ τῆς τὸ διαμφιστήσῃ. Διότι αὕτῃ Τὸν ἐγέννησε, Τὸν ἀνέθρεψε. Ἔζησε μαζί Του. Τὸν ἄκουσε καὶ Τὸν ἠκολούθησε ὅσον οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον. Εἶναι δυνατόν λοιπὸν νὰ μὴ ἔλαβε φῶς ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ φωτός ἀφοῦ μὲ αὐτὸ ἔζησε;

Τὰ μέλη τῆς Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας δύνανται νὰ εἰπουν ὅτι ἐφ' ὅσον ἔχουν τὸν ἥλιον, τὸν Αὐτόφωτον Κύριον, δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἑτεροφώτου σώματος ὥς εἶναι ἡ Μαρία. Ἀλλ' ἂς προσέξουν, διότι τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων δὲν εἶναι εἰς θέσιν πάντοτε νὰ ἀτενίζουν τὸ φῶς. Πολλάκις δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ εὕρουν. Πολλάκις τὸ χάνουν. Ἐχουν ἀνάγκην χειραγωγίας. Οἱ Ὁρθόδοξοι εὐρίσκομεν εἰς τὴν Θεοτόκον αὐτὴν τὴν χειραγωγίαν τὴν ἀσφαλῆ πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἴσταται αἰώνιος μεσίτης καὶ ἀρχιερεὺς ὁ Ἰησοὺς Χριστός, ὡς Θεάνθρωπος προσωπικότης. Μεταξὺ ὧμως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἴσταται πρέσβυς ἀκοίμητος ἡ Θεοτόκος, καθαρῶς ἀνθρωπίνη προσωπικότης, μετὰ τῆς χορείας τῶν Ἁγίων καὶ Πρωτοτόκων τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ πρὸς αὐτὴν προσευχαὶ καὶ δεήσεις δὲν σκοποῦν παρὰ τὴν «πρεσβείαν» πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τῆς ὑπὲρ τῶν δεομένων.

Ὁ Κύριος, ἄλλως τε, φαίνεται

εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ὅτι ἀνέγνωσε τὴν ὑπερέχουσαν αὐτὴν θέσιν τῆς Παρθένου μητρός. Διότι ὅταν κατόπιν τοῦ κηρύγματός Του μία γυναῖκα μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐφώναζε πρὸς Αὐτὸν «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας», εἶπε «Μενοῦν γε», δηλαδή «μάλιστα», εἶναι μακαρία, ὅπως εἶναι καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀκούουν καὶ φυλάττουν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως ἔχομεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Ἰησοῦν μαρτυρίαν περὶ τῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητος τῆς Θεοτόκου (Λουκᾶ 11, 27—28). Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀστοχεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀπονέμουσα εἰς τὴν Μακαρίαν Μαρίαν τὰς τιμὰς ποὺ ἀπονέμει καὶ τὰς ἐορτὰς ποὺ εἰς αὐτὴν ἀφιερώνει καὶ τὰς παρακλήσεις ποὺ ἀπευθύνει, μήτε καὶ σφάλλουν οἱ προσευχόμενοι καὶ ζητοῦντες βοήθειαν ἀπὸ αὐτὴν.

Ἡ ἱστορία δὲν γνωρίζει πολλὰ διὰ τὴν ζωὴν τῆς Παρθένου. Εἶναι ἄρκετὰ ἄλλως τε ὅσα ἀναφέρει ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ ἡ Χριστιανικὴ Παράδοσις διὰ νὰ μᾶς δώσουν μίαν ἰδέαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς σκέψώς της.

Ἡ ζωὴ της περιγράφεται εἰς ὀλίγας γραμμάς. Τέκνον τῶν εὐσεβῶν Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἀφιερωθὲν εἰς τὸν Θεόν. Συνελήφθη καὶ ἐγεννήθη κατὰ τρόπον φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον. Ὅχι ἀσπίλως ὡς φαντάζονται οἱ ἀπὸ καθέδρας ἀποφαινόμενοι. Μόνον ἓνα πρόσωπον ἐγεννήθη ἀσπίλως, τὸ θεανδρικὸν πρόσωπον τοῦ Κυρίου. Ἡ Θεοτόκος δὲν συνελήφθη καὶ ἐγεννήθη ἀσπύρως καὶ ἀσπίλως, ἀλλὰ κατέστη ἀσπίλος διὰ τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον τὴν ἐπεσκίασε κατὰ τὸν Εὐαγγελισμόν διὰ νὰ συλλάβῃ ἀσπύρως καὶ γίνῃ μήτηρ τοῦ Ἐμμανουήλ. Ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἀρχίζει ἡ ἱστορία της εἰς Καινὴν Διαθήκην καὶ τελειώνει μὲ τὴν προσφώνησιν τοῦ Ἑσταυρωμένου Υἱοῦ «Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου» καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην τὸν ἡγαπημένον καὶ Θεολόγον «Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου». Κατακλείς τῆς ἱστορίας της εἶναι ἡ παρουσία της εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ματθία, εἰς ἀντικα-

τάσασιν τοῦ Ἰούδα, εἰς τὸ ὑπερῶν, ὅπου καὶ κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν παρέστη μάρτυς τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. (Πραξ. 1, 14 καὶ 2, 1).

Τὰ μετὰ ταῦτα τῆς ζωῆς της δὲν ἐκτίθενται εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην. Ὡτο ἄλλως τε φυσικόν. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι νὰ ἐκθέσῃ ἐν ὀλίγοις τὴν ζωὴν καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην δὲν κατεχωρήθη δὲν ἐχάθη. Ἡ χριστιανικὴ δρᾶσις καὶ σκέψις ἐσώθη εἰς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι πηγὴ ἰσότητος πρὸς τὴν Καινὴν Διαθήκην εἰς τὴν αὐθεντικότητα. Ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Παραδόσεως μανθάνομεν τὰ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τόσον τῆς Θεοτόκου ὅσον καὶ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου.

Συμφώνως πρὸς τὴν Ἱερὰν αὐτὴν Παράδοσιν ἡ Θεοτόκος Μαρία διησιθάνθη τὸν θάνατόν Της. Ὅπως τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετεδόθη πρὸς Αὐτὴν ἐκ τῶν Ἄνω κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν Ἄνω Τῆς ἀνακοινώνεται καὶ ἡ μετὰστασις ἐκ τῆς Γῆς εἰς τὸν Οὐρανόν.

Εἶναι δείγμα ἰδιαιτέρας εὐνοίας τοῦ Θεοῦ καὶ χάρισμα οὐράνιον καὶ σπάνιον ἢ πρόγνωσις τοῦ θανάτου. Ὀλίγα πρόσωπα εἰς τὴν ἱστορίαν παρουσιάζονται ὅτι ἔλαβαν τὸ χάρισμα τοῦτο. Ἡ Θεοτόκος μεταξύ ἄλλων ἔλαβε καὶ τὸ χάρισμα τοῦτο.

Γνωρίζει τὸν θάνατόν Της τρεῖς ἡμέρας πρὶν τοῦ ἐρχομοῦ του. Ἐτοιμάζεται διὰ προσευχῆς διὰ τὴν μεγάλην συνάντησιν τοῦ Υἱοῦ. Ἡ συνάντησις αὕτῃ δὲν πρόκειται πλέον νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν Παλαιστίνην, εἰς τὸν χώρον τοῦ πεπερασμένου. Πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ ἄπειρον τῆς ἐκτάσεως τῆς Θείας Ἀγάπης.

Ἀπὸ πολλοῦ προσήυχετο διὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν. Μὲ ἀγωνίαν τὴν ἐπερίμενε. Τώρα ποὺ πλησιάζει, τώρα ποὺ γνωρίζει τὸ πότε, ἀγωνιᾷ περισσότερο. Καὶ εἶναι ἡ ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας

Τοῦ Ἑλλήνου Ἀκαδημαϊκοῦ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Μερικοὶ ποὺ παρακολουθοῦν κάπως ἀπὸ κοντὰ τὰ πράγματα, εἶπαν: Ἰσως ἦταν ἓνα λάθος, ποὺ ἔφυγε ὁ Ἀθηναγόρας ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Καὶ πραγματικά, εἶχε παίξει, ἐκεῖ κάτω, στὴ μεγάλη μας Σύμμαχο, ρόλο σπουδαῖο—ὄχι ἀπλῶς ἱεράρχου, ἀλλὰ ἐθνάρχου ἀληθινοῦ. Οἱ «Ἀχέπανς» ποὺ ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα τελευταίως δὲν παύουν νὰ ἱστοροῦν τὴ δρᾶσι του μὲ τὰ θερμότερα ἐγκώμια.

Ἀλλ' ἂν μερικοὶ φρονοῦν, ὅτι ὑπῆρξε λάθος, ὅτι ὁ Ἀθηναγόρας ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἔλεγαν, ὅτι ὑπῆρξε δεύτερο λάθος ἢ ἀνάρρησις του στὸν πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ ἦσαν ἐντελῶς ἀπληροφόρητοι. Γιατί κανεὶς δὲ θὰ μπορούσε νὰ ἐκπροσωπήσῃ καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν τὴν ἰδέα τοῦ πατριαρχείου στὴ νέα καὶ γόνιμη στροφή, ποὺ ἔχουν ἀρρῆ, τὰ τελευταῖα χρόνια, οἱ ἑλληνοτουρκικὲς σχέσεις. Φθάνει νὰ παρακολουθήσῃ κανεὶς τὶς ἐναντίον του συχνὲς καὶ θιασιότατες ἐπιθέσεις τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Μόσχας, γιὰ νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Ἀθηναγόρας ἐκπληρώνει τὰ ὑψηλά του καθήκοντα μὲ σπανίαν ἀποτελεσματικότητα καὶ πειθαρχία πρὸς τὰ νέα δεδομένα τῆς διαθίσεως τῶν Ἑλλήνων στοὺς κόλπους τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους.

Ἡ ἑλληνοτουρκικὴ φιλία εἶναι μία ὑπόθεσις σχετικῶς νέα στὴν πολιτικὴ τῆς Ἀνατολῆς. Κι' ἔχουν προηγηθῇ τῆς φιλίας αὐτῆς αἰῶνες σκληρᾶς ἀντιδικίας μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων. Εἶναι πολὺ φυσικά, λοιπόν, κι' ἀπὸ μίαν πλευρὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη δυσᾶρεστα ψυχολογικά καὶ λοιπά, ποὺ καμμιά φορὰ θολῶνουν—εὐτυχῶς στιγμιαίως μόνον—τῇ νεαρὰν φιλίαν, ποὺ πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ μὲ ζήλο, καὶ μεθοδικὴ ἐνέργεια κι' ἀπὸ τὰ δύο μέρη ὥστε νὰ γίνῃ σταθερὴ καὶ γόνιμη.

Αὕτῃ εἶναι ἡ γραμμὴ τοῦ Ἀθηναγόρα. Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ θρίσκειτ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ, πότε ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνας Τούρκους ὑπηκόους καὶ πότε ἀπὸ τουρκικῆς πλευρᾶς. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἴσα-ἴσα ποὺ δείχνει, ὅτι θρίσκεται στὸν ὀρθὸ δρόμο. Ἡ μεγάλῃ του προσπάθεια συνίσταται ἀκριβῶς σ' αὐτό: Ὅτι ἐργάζεται συστηματικὰ νὰ ὑπερνήκῃ αὐτὰ τὰ κατάλοιπα καὶ νὰ φθάσῃ στὴν ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη καὶ ἐγκαρδιότητα. Καὶ σ' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸν βοηθήσουν ὅλοι, τόσοι ἐμεῖς ἐδῶ, ὅσον καὶ οἱ ἐκεῖ Ἑλληνες.

Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἐπῆρα, χωρὶς ζωηρὰν συγκίνησιν τὸν δρόμον τοῦ Φαναρίου, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Παναγιώτατον, μετὰ τὴν παρουσίαν μου εἰς τὸν βαλὴν τῆς Σταμπούλ δόκτορα Φαχρεττὶν Κερίμ Γκιόκαϊ. Τὸ Φανάρι ἔχει παίξει κολοσσιαῖο ρόλο στὴν ἱστορία καὶ τὴ δική μας καὶ τῶν Τούρκων. Κάθε περὶ τῆς του θυμίζει κάτι. Ἐπὶ πλέον εἶχα πάρα πολλὰ χρόνια νὰ ἰδῶ τὸν Ἀθηναγόρα. Τὸν εἶχα συναντήσῃ διάκονο στὴν Ἐπισκοπὴ Μοναστηρίου. Καὶ δια-

τηροῦσα στὴ μνήμη μου ζώντανή τὴν ἀνάμνησι τῆς ἐπιθλητικῆς του φυσιογνωμίας, τοῦ ὠραίου του, λεβέντικου παραστήματος καὶ τῆς σπανίας μορφώσεώς του. Ἦτανε τότε ἡ ψυχὴ καὶ τὸ φῶς τῆς Ἐπισκοπῆς. Τὸν εὑρίσκα τώρα τὸ φῶς καὶ τὴν ψυχὴ μιᾶς σημαντικῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας. Ἀναλλοίωτος. Ἡ ἴδια φλόγα στὰ μάτια, ἡ ἴδια διαύγεια πνεύματος, ἀλλὰ θρεμμένο μὲ τὴ σοφία τῶν ἐτῶν καὶ τῆς μελέτης. Γλωσσομαθέστατος καὶ ἀρχαιομαθέστατος, εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ διαβασμένους Ἑλλήνας. Γιὰ τὸ γραφεῖον του, ἀπλό, ἀπέριττο, μπορῶ νὰ πῶ αὐτὸ ποὺ γράφει ὁ Μένδελσων Βαρθόλδη γιὰ τὸ γραφεῖο τοῦ Καποδίστρια: «Ὁ ἥλιος ποὺ μπαίνει ἀπὸ τὰ παράθυρα εἶναι τὸ μοναχὸ τοῦ στολίδι.»

Ἡ συνομιλία ἦρθε ἀμέσως στὸ φλέγον θέμα. Εἶχε πάνω στὸ τραπέζι του τὶς τουρκικὲς ἐφημερίδες μὲ τὰ λόγια ποὺ εἶπα στοὺς δημοσιογράφους, στὸ πλοῖον, πρὶν ἀποβιθασθῶ στὸ κρηπίδωμα τοῦ Γαλατᾶ:

—Σὰς εὐχαριστῶ, μοῦ εἶπε, γιὰ τὴ μεγάλη ἐνίσχυσι ποὺ δίνετε στὸ ἔργο μου. . . Ἐχρειάζοντο αὐτὰ τὰ λόγια καὶ πρὸς τὸν τουρκικὸ καὶ πρὸς τὸν ἑλληνικὸ Τύπο τῆς Τουρκίας. Τὸ θεμέλιο τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη. Καθὼς ξέρετε, δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοηθῇ οὔτε μὲ περιορισμούς, οὔτε μὲ λογαριασμούς. Εἶναι κάτι τὸ ἀπόλυτο. Ἡ εἶναι ἢ δὲν εἶναι.

Αὐτὰ εἶναι φράσεις ἐνὸς πραγματικοῦ χριστιανοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἐνὸς ἀληθινοῦ Ἑλλήνου. Καὶ ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιο τῆς μεταβολῆς τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Τουρκία. Πάνω σ' αὐτὸ μιλήσαμε ἀρκετά. Τὸ καθεστῶς ποὺ ἔρριξε ὁ νέος Πατριάρχης, ὅταν ἀνέβηκε στὸ θρόνο, ἦτανε μιᾶς ἑλληνικῆς «μειοψηφίας», ποὺ ζοῦσε ἀπομονωμένη, παραμερισμένη. Ἐπρεπε καὶ ψυχικῶς καὶ πραγματικῶς νὰ θγῇ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀπομόνωσι, νὰ ἐνστερνισθῇ ἐνεργητικὰ τὴ γύρω ζωὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ γύρω τῆς ζωῇ νὰ τὴν δεχθῇ θερμὰ καὶ στοργικὰ. Ἐπρεπε οἱ Ἑλληνες νὰ αἰσθανθοῦν τὸν ἑαυτὸ τους μετέχοντα στὴ ζωὴ τοῦ τουρκικοῦ συνόλου, νὰ συνδεθῶνται μαζὶ του καὶ νὰ θεδίσουν μαζὶ του—νὰ γίνουν ὁ ζωντανὸς πυρὴν καὶ ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς τῶν δύο ἔθνων, τὸ θεμέλιο αὐτῆς τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας, ἡ ὁποία εἶναι μία ἱστορικὴ ἀναγκαιότης.

Ἐπειτα, γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ καινούργιες αὐτὲς τάσεις, ἔπρεπε νὰ φυσήσῃ ἄλλος ἀέρας στὰ κοινοτικά συμβούλια. Τὰ ἴδια πρόσωπα τ' ἀποτελοῦσαν ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους! Δὲν ἐγίνοντο ἐκλογές, δὲν ἀνενεώνοντο τὰ πρόσωπα. Ἐτάχθη νὰ ὑπάρξῃ ἓνας νόμος ποὺ ἐπέτρεπε στίς κοινότητες νὰ ἐκφρασθοῦν. Αὐτὸ παρεμέρισε πολλὰ ἀπὸ τὰ παλαιὰ στελέχη, ἐδημιούργησε μνησικακίες ἄδικες. Ἀλλὰ ἔφερε μιὰ σωτηρία ἀναζωογόνησι. Δὲν ὑπάρχει σήμερα «μειοψηφία» ἑλληνικὴ ποὺ ζῇ στὴ γκρίνια καὶ στὴ μόνωσι. Οἱ Ἑλληνες εἶναι στὸν τουρκικὸ στρατὸ ὑπηρετοῦντες καὶ οἱ μορφωμένοι πέρνουν καὶ τὶς

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελίδα)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΓΡΑΦΑΙ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ωμίλησαμεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς. Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον. Ἡ ἀνάγκη εἶναι πράγματι ἐπείγουσα. Καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παύσωμεν νὰ ὁμιλῶμεν. Μέχρις ὅτου οἱ Χριστιανοὶ μας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν κατανοήσουν ὅτι ὀφείλουν τακτικὰ νὰ μελετοῦν αὐτάς. Τότε μόνον θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δικαιούμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι κατενόησαμεν τὴν ἀποστολὴν ποὺ ἔχομεν ὡς Χριστιανοί. Οἱ κληρικοὶ εἰς τὰ κηρύγματά των συχνά-πυκνά πρέπει ὡς θέμα νὰ λαμβάνουν τὰς Γραφὰς καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ τὰς μελετῶμεν. "Εἶσι μόνον θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν Χριστιανούς, μὲ ἐσωτερικότητα. "Εἶσι μόνον οἱ Ἑλληνορθόδοξοί μας θὰ δίδουν περισσοτέραν προσοχὴν καὶ σημασίαν εἰς τὸν πραγματικόν τους ἄνθρωπον, τὸν ἐσωτερικόν. Ὁ κάθε ἱερεὺς ἄς κάμῃ ἔργον τοῦ τὴν φροντίδα, ὅπως κάθε οἰκογένεια τῆς κοινότητός του ἀποκτήσῃ τὸ Εὐαγγέλιόν της, καὶ τὴν εὐσεβῆ συνήθειαν νὰ μελετοῦν εἰ δυνατόν, ὅλα τὰ μέλη ἀπὸ κοινοῦ μίαν τουλάχιστον σελίδα κάθε θράδου πρὶν κατακλιθεῖν. Κυριολεκτικῶς θὰ μεταμορφωθοῦν αἱ Κοινότητές μας ἂν αὐτὸ τὸ ἐπιτύχωμεν. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσωμεν.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΩΜΕΝ ὅτι δὲν εἶναι ὀλίγα τὰ σχολεῖα μας εἰς τὰ ὁποῖα οἱ μαθηταὶ εἶναι ἐλάχιστα. Αὐτὸ εἶναι πάρα πολὺ ἀπογοητευτικὸν διὰ τὸ μέλλον τῆς Ὁμογενείας. Πρέπει δὲ νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις αὐτῇ. Φυσικὰ οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ θεωροῦν καθήκον ἱερὸν νὰ στέλλουν τὰ παιδιά εἰς τὰ Κοινωνικὰ Σχολεῖα. Ὁφείλουν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ σημερινὴ πολὺ θλιβερά κατάστασις αὐτοὺς πρώτους θὰ ζημιώσῃ, καὶ μάλιστα πάρα πολὺ. Δὲν ἠμπορεῖ ὁμως κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ ὀφείλει καὶ εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ σπουδαιότατον νὰ παίξῃ πρωτεύοντα ρόλον. Συχνότατα, ὁσάκις ὁμιλῇ πρέπει νὰ ὑπογραμμίζῃ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς φοιτήσεως ὅλων τῶν παιδιῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις του πρὸς τοὺς Χριστιανούς του, τὸ ἴδιον θέμα πρέπει νὰ ἀναφέρεται συχνὰ κατὰ τὰς ὁμιλίαις του μὲ αὐτούς. Εἶναι ἀκατανόητον καὶ δὴ καὶ

ἀπαράδεκτον νὰ ἀποφεύγῃ ὁ ἱερεὺς νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῆς ἑλληνικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας μας. Παράλειψις τοιαύτη ἀποτελεῖ παράλειψιν καθήκοντος ἐκ τῶν πρωτίστων.

ΒΕΡΙΣΣΟ

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΣ τῆς Ἀργεντινῆς. Δύο περίπου ὥρας ἀπέχει ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν της. Ὑπάρχει ἐκεῖ παροικία Ἑλληνική. Ἐκατὸν περίπου οἰκογένειαι τὴν ἀποτελοῦν. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἐργάται καὶ χειρῶνακτες. Καὶ ὅμως αὐτὰ τὰ ἀξιοθαύμαστα παιδιά τῆς Ἑλλάδος πόσον πατριωτισμὸν ἔχουν. Πόσον θαυρῶ εἶναι τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημά τους. Ἀνήγειραν μόνον τοὺς ὠραιότατον Ναόν. Ἐχουν σχολεῖον μὲ τεσσαράκοντα μαθητὰς καὶ μαθητρίαις. Ἐχουν διδάσκαλον ἕνα ἐμπνευσμένον ἐθναπόστολον, τὸν κ. Παπακυριακόπουλον. Καὶ ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς τοὺς ἐπεσκέφθῃ δὲν ἔμεινε ψυχὴ ποὺ νὰ μὴ προσέλθῃ εἰς τὸν Ναὸν νὰ λάβῃ τὰς εὐλογίας καὶ νὰ ἐνωτισθῇ τῆς πατρικῆς διδασκαλίας του. Χωρὶς καμμίαν προστασίαν ἀπὸ οἱανδήποτε ἀρχὴν χωρὶς καμμίαν ἀρωγὴν ἔξωθεν χωρὶς καμμίαν ἠθικὴν ἐνθάρρυνσιν μὲ ζωτανὴν ὅμως καὶ κοχλάζουσαν τὴν πίστιν τοὺς εἰς τὸν Χριστὸν Σωτῆρα καὶ τὴν αἰώνίαν Ἑλλάδα, ἔχουν μόνον τοὺς συγκροτηθῇ εἰς κοινότητα ἄριστα ὀργανωμένην μὲ θαυμασίαν ἐκκλησίαν καὶ ἄριστον σχολεῖον. Εἶγε εἰς τοὺς ὑπερόχους Ἕλληνας Χριστιανούς τοῦ Βερρίσου τῆς Ἀργεντινῆς.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΙ!

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ διαρκῶς ὁμιλοῦν περὶ εἰρήνης.. Ποτὲ δὲν τοὺς ἀκούετε νὰ εἶναι πολεμοχαρεῖς. Ὅλους δὲ τοὺς μὴ κομμουνιστὰς πολεμοκαπήλους τοὺς ἀποκαλοῦν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὁμως, οἱ κομμουνισταὶ διαρκῶς καὶ ἀκατάπαυστα κάμνουν πόλεμον, σκέπτονται πόλεμον καὶ εἶναι πόλεμος αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Διότι ὅπου κομμουνιστὴς, κανεὶς, ἀπολύτως κανεὶς μὴ κομμουνιστὴς, δὲν ἔχει τόπον, ἀλλ' οὔτε δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ ἰδίᾳ, δηλονότι μέθοδος τοῦ διαβόλου. Γιατὶ ὁ διάβολος δὲν θὰ σοῦ εἴπῃ ὅτι θέλει τὴν καταστροφὴν σου, ὅτι ἐπιζητεῖ τὸν ὀλεθρόν σου. "Οχι! Σοῦ ψιθυρίζει πάντοτε τὴν ἡδονήν, τὴν ἀνεσιν, τὴν εὐτυχίαν. Καὶ ὅμως, πάντοτε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἕνα στόχον ἔχει, τὴν καταστροφὴν σου. Εἴτε λοιπόν, εἴπῃς κομμουνισμός, εἴτε σατανισμός τὸ ἴδιον πρᾶγμα λέγεις κατ' οὐσίαν. Καὶ διὰ τοῦτο ὅπως πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὸν διάβολον, ἔτσι πρέπει νὰ μισῶμεν τὸ πιὸ ἀφωσιωμένον τέκνον του, τὸν θεομάχον, τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους, τὸν φορέα πάσης καταστροφῆς κομμουνισμὸν.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ὁ Ὑμνος τῆς Παναγίας

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

«Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Ὅτι ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίξ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους.

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα».

(Λουκᾶ 1, 46—55).

Ὁ ὕμνος τῆς Θεομήτορος εἶναι τὸ γνωστὸν Μεγαλυνάριον μὲ τὸ ὁποῖον στολίζεται ἡ Χριστιανικὴ ποίησις. Εἶναι ὁ Ἐθνικός Ὑμνος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ σύνθημα τῆς Χριστιανικῆς Ἐπαναστάσεως. Τὸ ἀπήγγειλε ἡ Θεοτόκος μὲ προφητικὴν διαίσθησιν κατὰ τὴν ἐπισκεψὶν τῆς πρὸς τὴν γηραιὰ συγγενὴ τῆς, τὴν σύζυγον τοῦ Ζαχαρίου, Ἐλισάβετ. Τὸ διέσωσεν ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ περιγράφει τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῇ.

Ἡ ἐπίσκεψις ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν μυστηριώδη σκηνὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἡ Μαρία πληροφορεῖται ἀπὸ τὸν Οὐράνιον Ἐπισκέπτην ὅτι ἡ Ἐλισάβετ θὰ γεννήσῃ. Δι' αὐτὸ καὶ ἐτοιμάζεται βιαστικὰ καὶ ἀναχωρεῖ. Ἀνέρχεται εἰς τὰ ὄρεινά μέρη τῆς Ἰουδαίας διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὴν Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς τῆς αἰσθάνεται τὸ θρόνος νὰ σκιρ-

τᾶ μέσα τῆς. Μὲ προφητικὴν ἐνόρασιν ἀποκαλεῖ τὴν Μαρίαν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. «Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου».

Περιγράφει τὴν ἐκπληξίν τῆς. Δὲν ἐπερίμενε τέτοια ἐπίσκεψιν. Ποία εἴμ' ἐγὼ ὥστε νὰ δεχθῶ τέτοια ἐπισκέπτρια; «Καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;» Καὶ τελειώνει τὴν ὁμιλίαν τῆς ἡ Ἐλισάβετ μὲ τὸν μακαρισμὸν τῆς Πίστεως. Μακαρίζει τὴν Μαρίαν διότι ἐπίστευσε εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ὧσων τῆς μετέδωκε ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑψίστου ὁ Οὐράνιος Ἐπισκέπτης. «Μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λεαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου».

Εἰς ἀπάντησιν τῶν προφητικῶν λόγων τῆς Ἐλισάβετ ἡ Μαρία ἀπαγγέλλει τὸ Μεγαλυνάριον «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον», τὸν ὕμνον μὲ τὸν ὁποῖον ἐπλούτισε τὴν ὕμνολογίαν μας. Εἰς τὸν ὕμνον τοῦτον εὐρίσκομεν ἀποτυπωμένους τοὺς παλμοὺς τῆς εὐσεβείας τῆς πανάγνου κόρης. Εὐρίσκομεν τὴν ἐκθεσιν τῆς ψυχῆς τῆς, ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας μετέδωκε ὑποθήκας πρὸς τὸν Υἱὸν τῆς.

Τοὺς πρώτους στίχους τοῦ ὕμνου τῆς φαίνεται ὅτι ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἑαυτὸν τῆς. Περιουλλέγει τὰς δυνάμεις τοῦ εἶναι τῆς, τὸ ποτισμένο μὲ τὰ μῦρα τῆς ἀθωότητος καὶ τῆς χαρᾶς, καὶ τοῦ λέγει νὰ μεγαλύνῃ τὸν Κύριον. Διότι συγκατέθετο μέχρι τῆς ταπεινώσεώς τῆς. Διότι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ τὴν μακαρίζουν τῶν ἀνθρώπων αἱ γενεαί. Διότι «ὁ Δυνατὸς» τὴν ἀνέγαγε εἰς τὰ ὕψη τῆς μεγαλωσύνης Του. Διότι τὰ ἔλεῃ Του ἐπλούτισαν καὶ αὐτὴν καὶ ἐκείνους πού σέβονται τὸ ὄνομά Του. Διότι ἡ δύναμις τῆς δικαιοσύνης Του ἐξεμῆδνισε τὰς διαθέσεις τῶν ὑπερηφάνων. Διότι ἐξεθρόνισε τοὺς δυνατοὺς καὶ ἐνθρόνισε τοὺς ἀδύ-

νάτους καὶ ταπεινούς. Διότι ἐχώρησε τοὺς πεινασμένους καὶ ἀφῆρεσε ἀπὸ τοὺς πλουσίους τὴν διαχείρησιν τῶν ἀγαθῶν Του. Διότι δὲν ἐγκαταλείπει τὸν Λαόν Του καὶ ἐνθυμεῖται τὰς ὑποσχέσεις πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι εἰς τὸν ὕμνον τοῦτον τῆς Μητρὸς εὐρίσκονται πολλὰ τῶν ἀπόψεων τοῦ Υἱοῦ. Καὶ ὁ Υἱὸς ὅπως καὶ ἡ Μήτηρ βλέπει τὴν πτώσιν τῶν δυνατῶν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἀδυνάτων. Θὰ ταπεινωθοῦν, εἶπε, οἱ ὑπηρέφανοι καὶ θὰ ἐξυψωθοῦν οἱ ταπεινοί. Καλεῖ ἐπανάστασιν ἡ Μήτηρ. Τὴν συνεχίζει ὁ Υἱός. Ἡ ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ περιγράφει τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης τὴν ἐξέλιξιν.

Ἄλλ' ἡ ἐπανάστασις αὕτη δὲν ὁμοιάζει μὲ τὰς γνωστάς. Ἐχει μεγάλην διαφοράν. Δὲν ζητεῖ νὰ παρσύρῃ τὰς μάζας, τὰ πλήθη, τὰ ἔθνη, τὸν κόσμον μὲ βίαν. Δὲν ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ, νὰ ὑποτάξῃ, νὰ κατασυντρίψῃ. Σέβεται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου. Δὲν ζητεῖ τοὺς πολλούς. Ζητεῖ τὸ ἄτομον. Κέντρον τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης εἶναι ἡ ψυχὴ μου, ἡ ψυχὴ σου, ἡ ψυχὴ του. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀτόμου.

Ὁ Χριστὸς ἐργάζεται μέσα εἰς τὰ ὅρια τῆς ψυχῆς τοῦ ἀτόμου. Αὐτὴν ζητεῖ νὰ ξεσηκώσῃ εἰς ἐπανάστασιν ἡθικὴν, εἰς ἀνασύνταξιν πνευματικὴν. Ὅταν ἐπιτύχῃ ἡ ἐπανάστασις αὕτη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀτόμου, τότε ἡ ἐπανάστασις ἡ συνολικὴ, ἡ κοινωνικὴ, ἡ πολιτικὴ, εἶναι ζήτημα ἀκίνδυνον καὶ εὐκόλον.

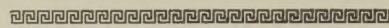
Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι πράγματι θρησκεία ἐπαναστάσεως, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα προδιέγραψε ἡ Θεοτόκος εἰς τὸν ὕμνον τῆς. Τὸ κέντρον τῆς προσοχῆς τῆς εἶνε ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀτόμου. Τὸ κήρυγμα τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς ἀπευθύνεται πρὸς τὴν συνειδησίμ μου, πρὸς τὴν συνειδησίμ σου, καὶ μὰς ἐρωτᾷ:

Ἦρχισε νὰ σὲ ξεσηκώνῃ ὁ Χριστὸς εἰς ἐπανάστασιν; Τότε διασκόρπισε τῆς ὑπερηφανείας σου

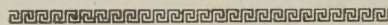

τάς διαθέσεις. Κατασύντριψε τῆς φαντασίας σου τὰ εἰδωλα. Ἐχουν μεγάλην θέσιν μέσα σου τὰ πράγματα τὰ μηδαμινά καὶ τὰ ἀνάξια λόγου; Μάθε νὰ ὑπολογίζης καὶ νὰ μετρήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων ποὺ φαίνονται σπουδαῖα καὶ ἀξιόλογα εἰς τὰ μάτια σου καὶ εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου, δηλ. τὴν θέσιν, τὰ χρήματα, τὴν φαινομενικότητα. Μάθε νὰ εὐρίσκῃς καὶ νὰ ἐκτιμᾷς τὸ περιεχόμενον τῶν πραγματικῶν ἀξιών τῆς Χριστιανικῆς ἀρετολογίας, τὴν ὑπομονήν, τὴν πραότητα, τὴν ἀγαθότητα, τὴν ταπεινῶσιν, τὴν καρτερίαν, τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπην, τὴν ἐγκράτειαν.

Ἐάν τοιοῦτοι κόσμοι διαθέσεων ζοῦν μέσα μας, τότε ἡ ψυχὴ μας εἶναι ἐπαναστατημένη. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ τέτοιου εἶδους ἐπανάστασιν μέσα μας. Ἦρχισεν αὐτὴ ἡ ἐπανάστασις μὲ τὸν ὕμνον τῆς Θεοτόκου. Πότε θὰ τελειώσῃ δὲν γνωρίζομεν. Ἐκεῖνο ποὺ γνωρίζομεν εἶναι αἱ βλάβεις τῆς καὶ τὸ πρόγραμμά τῆς. Ἀπαιτεῖ νὰ συντρίψωμεν τὰ εἰδωλά μας. Τὰ εἰδωλα τοῦ ἐγωῦ-

**“Ὅσοι μελετοῦν
τὸ Περιοδικόν μας
καὶ ὠφελοῦνται
ἀπὸ αὐτό
ἄς ἐργασθοῦν
νὰ ἐγγράψουν
συνδρομητὰς
εἰς αὐτό.**

σμοῦ. Τῆς αὐταρεσκείας. Τῆς ἀνθρωπαρεσκείας. Τῆς κοσμαρεσκείας. Τὰ εἰδωλα αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα τὰ ἔχομεν στήσῃ μέσα εἰς τὰ θάθη τῆς ψυχῆς μας. Ἀντ’ αὐτῶν ἡ ἐπανάστασις ἀπαιτεῖ νὰ ἐνθρονίσωμεν τὸν Θεὸν καὶ νὰ κάμωμεν τὸ θέλημά Του θέλημά μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπανάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς Παναγίας. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τοῦ Μεγαλυναρίου τῆς ποῦ ἔγινε ὁ ὕμνος τοῦ

λαοῦ, ὁ ὕμνος τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ ἐθνικὸς ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας.

Υπῆρχον καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ ἐθνικοὶ ὕμνοι. Ἀλλὰ παρῆλθον καὶ θὰ παρέρχωνται καὶ θὰ λησμονοῦνται. Ὁ ὕμνος ὅμως αὐτὸς θὰ παραμείνῃ διότι ἔγινε ὕμνος τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἐθνικοὶ ὕμνοι τῶν λαῶν περιγράφουν θριάμβους τῶν ὀπλων. Ἐξυμνοῦν πολέμους. Ὁ ὕμνος ὅμως τῆς Θεοτόκου, ὁ ὕμνος τῆς ἐπαναστάσεως δὲν περιγράφει πολέμους, ἀλλὰ τὸν πόλεμον τοῦ Θεοῦ ἐναντίον ἐκείνων ποὺ ὑποδαυλίζουν τοὺς πολέμους, ποὺ ἐξεγείρουν τοὺς λαοὺς εἰς πολέμους, ποὺ ὑποθάλλουν τὸ μῖσος καὶ ἐπεκτείνουν τὴν διαίρεσιν καὶ καταστρέφουν τὴν ἀδελφωσιν καὶ δεσπόζουν ἐπὶ τῶν λαῶν μὲ τὴν ἐπιβολὴν συστημάτων ἀνελευθέρων. Εἶναι ὁ πόλεμος ποὺ ἔχει ἀποτέλεσμα αὐτὸ ποὺ ἐκθέτει ὁ ὕμνος τῆς Θεοτόκου, ὅτι θὰ διασκορπίσῃ τοὺς ὑπερηφάνους, θὰ κατεβάσῃ τοὺς δυνατοὺς ἀπὸ τοὺς θρόνους τῆς ἀδικίας καὶ θὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς αἰσχροπλοῦτους καὶ τοκογλύφους κενοὺς πρὸς τῆς δικαιοσύνης τὸ ἀντίκρουσμα.

Σκιαγραφία τῆς Θεοτόκου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελίδος)

γωνία αὐτὴ ἀνάμικτος μὲ χαρὰν καὶ μὲ φόβον. Χαίρει ὡς μητέρα διὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Υἱοῦ. Φοβεῖται ὡς ἄνθρωπος τοῦ θανάτου τὸν φυσικὸν ἐρχομόν. Ὅπως ἡ χαρὰ εἶναι φυσικὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ φόβος εἶναι φυσικός. Διέξοδον ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν εὐρίσκει εἰς τὴν προσευχήν. Προσεύχεται ἡ Μαρία. Ἀνέρχεται εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸν τόπον ποὺ ἐγνώριζε ὡς τόπον προσευχῆς τοῦ Υἱοῦ Τῆς. Ἐκεῖ καὶ αὐτὴ πολλάκις προσυχήθη. Προσεύχεται καὶ τώρα ποὺ τελειώνουν αἱ ἡμέραι τῆς ἐπιγείου ζωῆς Τῆς. Εὐχαριστεῖ ἰδιαιτέρως τὸν Θεὸν διὰ τὸν ἐρχομόν τοῦ τέλους τοῦ ἐπιγείου αὐτοῦ πόνου.

Μετά τὴν προσευχὴν κατέρχεται

ἀπὸ τὸ Ὄρος. Ἐνατενίζει διὰ τελευταίαν φορὰν τοὺς λόφους καὶ τὰ τοπεῖα τὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν ζωὴν Τῆς καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Υἱοῦ Τῆς. Κατέρχεται ἀνακουφισμένη καὶ τακτοποιεῖ διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ πτωχικά Τῆς ὑπάρχοντα καὶ ἀναπαύει τὸ Σῶμά Τῆς. Ἐντὸς ὀλίγου εὐρίσκεται περικυκλωμένη ἀπὸ τοὺς Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους τοῦ Υἱοῦ Τῆς. Τοὺς εὐλογεῖ. Προσεύχεται μαζὺ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ σιωπᾷ τὴν σιωπὴν τοῦ θανάτου.

Οἱ μαθηταὶ μετὰ δακρύων κηδεύουν τὸ πανσεβασμιον σκήνωμα τῆς πανάγου Κόρης. Τὸ ἐνταφιάζουν εἰς τὴν Γεθσιμανὴ μετὰ δέους. Τοὺς θρήνους διαδέχεται ἡ προσευχή. Εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν

Λειτουργίαν, τὴν Κλᾶσιν τοῦ Ἄρτου εὐρίσκουν ἀνακούφισιν. Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν κηδεῖαν ἐνῶ ἐλειτουργοῦν παρουσιάζεται πρὸς αὐτῶν ἡ μορφή τῆς Θεοτόκου πρὸς παρηγορίαν τῶν. Κατόπιν ἐπεσκέφθησαν τὸν τάφον ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουν τὸ Σῶμά Τῆς. Ὁ τάφος δὲν τὸ ἐκράτησε. Μετουσιώθη εἰς ποιότητα πνευματικὴν καὶ μετέστη. Συνέβη καὶ εἰς αὐτὸ ὅτι συνέβη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἠλία, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Υἱοῦ Τῆς, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἰωάννου, τοῦ μαθητοῦ τῆς ἀγάπης καὶ Θεολόγου, τοῦ ἄλλου δηλαδὴ Υἱοῦ Τῆς ποὺ ἐγεννήθη μὲ τὸ «ἶδε ἡ μήτηρ σου» ὑπὸ τὴν σκινὰν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Γολγοθᾶ.

Μὲ τὰ ὀλίγα αὐτὰ συμπληρῶνεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν ἡ πτωχὴ περιγραφή τῆς ζωῆς τῆς Παναγίου Μητρὸς τοῦ Ἑμμανουήλ.

Βιβλιοκριτικά Σημειώματα

«ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ», ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ.κ. Μιχαήλ. Ἐκδοσις Ἑνορίας. Ἀθήναι 1950.

Τὸ περιεχόμενον τῶν 35 σελίδων τοῦ βιβλιαρίου τούτου διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἐξετάζονται μετὰ πολλὴν ἀπλότητα καὶ ἐν συντομίᾳ αἱ διαφοραὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τὰς ἄλλας, τὴν Ῥωμαιοκαθολικὴν καὶ τὴν Προτεσταντικὴν. Ἀναμφιβόλως θὰ διαφωτίσῃ πολλοὺς ἢ ἀνάγνωσις τοῦ μέρους τούτου καὶ θὰ βοηθήσῃ νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τῆς διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Τὸ δευτέρον μέρος περιλαμβάνει ὑποδείξεις πρὸς ἀνάγνωσιν ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν εἰς διαφόρους περιστάσεις τῆς ζωῆς. Τὸ βιβλίον ἀφιερῶνται πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

«THE MOTHER OF GOD», Edited by E. L. Mascare. London. Σελίδες 80.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι συμπόσιον μελετῶν γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου Μαρίας. Τρεῖς Ῥώσοι Ὁρθόδοξοι Θεολόγοι καὶ τρεῖς Ἀγγλικανοὶ συνηλθόν τὸ θέρος τοῦ 1948 εἰς τὸ Eastbourne τῆς Ἀγγλίας ὡς μέλη τοῦ Ἀγγλοορθόδοξου Συλλόγου St. Alban καὶ St. George καὶ συνεζήτησαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν περὶ τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου Μαρίας διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλων αἱ μελέται, ἔξ τῶν ἀριθμῶν, εἶναι ἀξίαι πολλῆς προσοχῆς, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ πατρὸς Γεωργίου Φλορόσκου, ὁ ὁποῖος ἐξετάζει τὴν Ὁρθόδοξον Μαριολογίαν μετὰ πολλῆς βαθύτητος ἀνατρέχων διηγεσθῶς εἰς τὴν σκέψιν τῶν Ἀγίων Πατέρων. Εἰς τὸν πρόλογον ὁ ἐκδότης μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει ὅτι ἡ μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων θεολόγων ἐπαφὴ ἔδωκε καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς τοὺς θεολόγους τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας νὰ ὁμιλήσουν καὶ νὰ διαπραγματευθοῦν τὸ θέμα τῆς Παναγίας, πρᾶγμα ποὺ τοὺς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξετάσουν πρὸ αὐστηροῦ Προτεσταντικοῦ ἀκροατηρίου χωρὶς νὰ ἀκουσθοῦν διαμαρτυρίαι. Ἡ μελέτη τοῦ βιβλίου τούτου ἀναμφιβόλως παρουσιάζει εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν σπουδαιότητα τῆς Ὁρθοδόξου Μαριολογίας καὶ παρέχει ἐπιχειρήματα τόσον ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν ὅσον καὶ ἐκ τῆς Πατερικῆς σκέψεως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν Ὁρθοδόξων ἀπόψεων ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας.

«ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΞ ΑΠΟΨΕΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ», ὑπὸ Ἀμύλα Ἀλιθιζάτου. Ἀθήναι 1950, σελ. 20.

Ἡ θαυμασία αὕτη μελέτη τοῦ γνω-

στοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν γραφεῖσα τὸ πρῶτον Ἀγγλιστὶ καὶ ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὸν Ἰούλιον τοῦ 1949 εἰς τὸ ἐν Cambridge τῆς Ἀγγλίας συνελθόν συνέδριον τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστις καὶ Διοίκησις» τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν Θεολογία ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνετυπώθη. Τὸ περιεχόμενον του εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξιόλογον. Ὁ ἀναγνώστης ἀποκτᾷ σαφεῖ γνῶσιν τῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας ὡς ταύτην ἐκπροσωπεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ κατανοεῖ τὴν οὐτοσίαν ἐκείνων ποὺ θεωροῦν τὴν Μίαν Ἀγίαν ὡς μὴ ὑπάρχουσαν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

«BYZANTINA KAI METABYZANTINA», Journal of Byzantine and Modern Greek Studies, Vol I, Part II, 1949. Νέα Ὑόρκη, σ. 130.

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τινος τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ πρώτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ «Βυζαντινὰ καὶ Μεταβυζαντινὰ» ἀφιερωμένον εἰς τὴν Βυζαντινολογικὴν Σχολὴν τοῦ Βελγίου ἐκπροσωποῦμένην ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν Henri Gregoire καὶ E. Honigmann. Ἐκδότης τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ὁ ἱατρός Νικόλαος Μαυρῆς. Τὰ περιεχόμενα τοῦ τόμου τούτου περιλαμβάνουν μελέτας εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν. Ὁ κ. Κ. Ἀμαντος εἰς τὸ ἄρθρον του «Ὄνόματα Νήσων» δίδει μίαν ὥραιαν ἱστορικὴν ἐρμηνείαν τῶν αἰτίων πολλῶν τοπωνυμιῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν νήσων. Οἱ Καθηγηταὶ R. Blake καὶ R. N. Frye δημοσιεύουν σχόλια εἰς ἔργον ἀνέκδοτον τοῦ Ἀραβικοῦ συγγραφέως Ibn Fadlan. Ὁ κ. Α. Διομήδης εἰς τὴν μελέτην του «Πηγὴ καὶ ἔκτασις τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας εἰς Βυζάντιον» ἀναλύει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτεύματος. Ὁ κ. Σ. Κουγέας διὰ τῆς μελέτης του «Ὁ Γεώργιος Ἀεροπολίτης Κτήτωρ τοῦ Παρισινοῦ Κώδικος τοῦ Σουλῆ» συμβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν γύρω ἀπὸ τὸ πρόβλημα τοῦ τίτλου «Σουλᾶ» τοῦ εἰς

τὸ Λεξικὸν τοῦ Σουλᾶ ἀναφερομένου. Ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς δημοσιεύει μελέτην «Ἡ διαπόμπευσις κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους», εἰς τὴν ὁποίαν παρουσιάζει τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν τιμωριῶν ποὺ ὑφίσταντο εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους οἱ διὰ διαφόρους αἰτίας διαπομπευόμενοι.

Ὁ κ. G. Millet εἰς τὴν μελέτην του «Eglise et Pont a Byzance» ἐξετάζει διαφόρους ἐπιγραφὰς καὶ Βυζαντινοὺς στίχους ἀναφερομένους εἰς οἰκοδομὰς ναῶν καὶ γεφυρῶν. Ὁ Καθηγητὴς κ. P. Topping, Ἑλληνοαμερικανὸς Καθηγητὴς τῶν Ἱστορικῶν Σπουδῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Rutgers, εἰς τὴν μελέτην του «Historical Studies in Greece» ἀναγράφει καὶ ἀναλύει διὰ βραχέων τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκδοθέντα ἱστορικὰ μελετήματα ἀπὸ τὸ 1940 μέχρι τὸ 1946. Ἡ μελέτη τοῦ κ. Topping παρουσιάζεται λίαν ἐνημερωμένη ὡς πρὸς τὴν παραγωγικότητα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων μελετητῶν τῶν διαφόρων περιόδων τῆς ἱστορίας.

«5,000 ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ», ὑπὸ Ἀγγέλου Σιδηροκανέλλη. Νέα Ὑόρκη, 1949.

Ὁ συγγραφεὺς εἶναι γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων καὶ ἄρθρων δημοσιευθέντων εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. Εἰς τὸ ὡς ἄνω ἔργον κατεχώρησε πέντε χιλιάδας ἐπιγράμματα, τὰ ὁποῖα φέρουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς βαθεῖς θρημοστροφίας τοῦ λαοῦ μας. Ὁ συγγραφεὺς, μετὰ τῆς βιοπαλαιστῆς, κατῴρθωσε διὰ τῆς μελέτης του καὶ τῆς κριτικῆς του νὰ ἐξαγάγῃ πολλὰ συμπεράσματα μελετῶν προσεκτικὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὰ προβλήματα τῆς, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ἔργα του, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὰς κατευθύνσεις ποὺ λαμβάνει ἐντὸς τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα εἶναι ἐκπεφρασμένα εἰς τὰ ἐπιγράμματά του τὰ ὁποῖα καλύπτουν 62 σελίδας. Ἀναμφιβόλως εἶναι ἀξία πολλῆς προσοχῆς ἡ ἐργασία τοῦ συγγραφέως, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ προλόγῳ ὑπόσχεται συντόμως τὴν ἔκδοσιν καὶ τοῦ δευτέρου τόμου. Τὸν πρῶτον τόμον δύνανται τις νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ τὸν συγγραφέα, ἢ διευθύναις τοῦ ὁποίου εἶναι: 659 Avenue of the Americas, New York, N. Y. Α.Θ.Κ.

Εἶναι καθήκον ὅλων τῶν Ἱερῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώσουν εἰς τὸ Τμήμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Πρὸς τιμὴν τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐν Ν. Ὑόρκῃ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ.κ. Γερμανοῦ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Μιχαὴλ διωργάνωσεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ δεξίωσιν τὴν 27ην Ἰουλίου ἐν τῇ ὁποίᾳ προσήλθον κληθέντες ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Α. Μπούμπουρας, οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἡμερησίων ἐφημερίδων «Ἀτλαντίς» καὶ «Ἐθνικός Κήρυξ», οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων καὶ οἱ Ἱερεῖς τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὸν Ἅγιον Θυατείρων ὡς διδάσκαλόν του καὶ ἐχαιρέτησεν ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν καταφανεῖ συγκινήσει ὁ Ἅγιος Θυατείρων νῆχάριστῃσεν τὸν Σεβασμιώτατον διὰ τὴν τιμὴν ἣτις τῷ προσεγένετο. Τὸ Σάββατον, 29 Ἰουλίου, ὁ Ἅγιος Θυατείρων ἀνεχώρησε διὰ τὸ Λονδίνον διὰ τοῦ Queen Mary προπεμφθεὶς μέχρι τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τοῦ Ἀγίου Νύσσης.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προέστη τῆς κηδείας τοῦ Β. Χέλη τελεσθείσης ἐν τῷ Καθεδρικῷ τῆς Ν. Ὑόρκης τὴν 29ην Ἰουλίου περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀγίου Καλαθρύτων καὶ τοῦ Θεοφ. Ἀγίου Νύσσης καὶ πολλῶν Ἱερέων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κηδείας ὁ Σεβασμιώτατος ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον λόγον καὶ διεβίβασε ἐκ μέρους τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοῦ ὁποίου μέλος ἐτύγχανεν ὁ ἀειμνήστος Β. Χέλης, τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος.

Τὴν Κυριακὴν, 30ην Ἰουλίου, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος Mount Vernon, Ν. Υ., ὅπου καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς γενόμενης πρὸς τιμὴν τοῦ Στρατηγοῦ Βάν Φλὴτ ὑποδοχῆς ἀπὸ μέρους τοῦ Δημάρχου Νέας Ὑόρκης ὁ Σε-

βασμιώτατος προσκληθεὶς μετέβη εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὴν 3ην Αὐγούστου, ἐχαιρέτησε τὸν ἐνδοξον στρατηγόν. Ἐκεῖθεν μετέβη μετ' αὐτοῦ καὶ παρεκάθησεν εἰς τὸ πρὸς τιμὴν του διδόμενον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Waldorf Astoria ὅπου καὶ προσεφώνησε τὸν στρατηγὸν εὐχαριστήσας αὐτὸν δι' ὅσα ἐπετέλεσεν ἐν Ἑλλάδι. Τὴν ἐπομένην, 4ην Αὐγούστου, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν ἐν Pittsburgh ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου συλλειτουργοὺς ἔχων τὸν Ἀρχιμ. Χρυσόστομον Τραχαδιαν καὶ τὸν Διάκονον Νεόφυτον. Περὶ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας μετέβη εἰς τὴν Κοινότητα East Pittsburgh, ὅπου προέστη τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως, ἐγκαθιδρύσας καὶ τὸν νέον Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Αἰδ. Τ. Χούντραν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Παρακλήσεως ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξε τὸν Θ. λόγον. Τὴν ἐπομένην, 7ην τοῦ μηνός, προέστη τῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Ἀγίου Νικολάου Pittsburgh. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως εἰς Κοινοτικὸν Ναὸν Μακήσπορτ ὅπου ὠμίλησε. Ἐπίσης τὴν ἰδίαν ἑσπέραν μετέβη καὶ ἐτέλεσε καὶ πάλιν τὴν Παράκλησιν, κηρύξας καὶ τὸν Θ. λόγον εἰς τὴν Κοινότητα Κλέρτον. Τὴν ἐπομένην ἔφθασε εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου καὶ προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορείας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου.

ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΙΚΑΓΟΥ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου τὴν 16ην Ἰουνίου μετέβη εἰς Houston, Texas καὶ προέστη εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ Θεμελίου λίθου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου τῆς προοδευτικῆς αὐτῆς Κοινότητος.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 17ης Ἰουνίου ἐτέλεσεν Ἑσπερινὸν τῇ συμμετοχῇ

ἱερέων ἐξ γειτονικῶν παροικιῶν. Τὴν 18ην Ἰουνίου ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Music Hall ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὸ οἰκόπεδον ἐν ᾧ πρόκειται νὰ ἱδρυθῶσι τὰ νέα Ἐθνικοθρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ τὸ ἑσπέρας παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐπίσημον δεῖπνον, ἔνθα παρεκάθησαν καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς πόλεως. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἱεροτελεσίας ὠμίλησε καταλλήλως.

Τὴν 20ην Ἰουνίου μετέβη εἰς Galveston, Texas ἔνθα ἐτέλεσεν ἑσπερινόν, τὴν Κυριακὴν 25ην Ἰουνίου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν Dallas, Texas τὴν δὲ Πέμπτην 29ην Ἰουνίου, ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος Fort Worth, Texas.

Ἐν ἀπάσαις ταῖς χοροστασίαις καὶ Λειτουργίαις ὠμίλησε τὰ εἰκότα.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐν St. Louis, Mo., ἐτέλεσε τοὺς Γάμους τοῦ κ. Δημητρίου Ζάννη καὶ τῆς Δίδος Γεωργίας Βουδούρη, τέκνων τῶν προέδρων Κοιμήσεως τῆς Θεοστόκου ἐν St. Louis, Mo., Κου Ἀθ. Ζάννη, καὶ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐν East St. Louis, Ill. Κου Βασιλείου Βουδούρη.

Ἐν Dallas, Texas εὕρισκόμενος, ἐδέχθη Ἐπιτροπὴν τῆς Κοινότητος Amarillio, Texas συζητήσας μετ' αὐτῶν τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτοὺς Κοινοτικά ζητήματα.

Τὴν 14ην Ἰουλίου μετέβη εἰς St. Louis, Mo., καὶ προέστη τῆς κηδείας τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοπρεσβυτέρου Εἰρηναίου Ἀγγελίδου, περιστοιχούμενος ὑπὸ δεκάδος ἱερέων καὶ ὠμίλησε.

Τὴν 29ην Ἰουλίου ἀνεχώρησε διὰ Fresno, Cal., καὶ προέστη ἐν τολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Χαράλ. Σκούφη, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Ἱερέων τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων καὶ ὠμίλησε.

Τὴν ἐπομένην ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῆς ἱδρύσεως Κοινοτικοῦ

Ναοῦ Ἐπιτροπῆς, συζητήσαντες τὸν τρόπον τῆς τε οἰκοδομῆς καὶ εἰσπράξεως δωρεῶν.

Τὴν 3ην Αὐγούστου ἐτέλεσε ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ τὴν Παράκλησιν πρὸς τὴν Θεοτόκον ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Fresno καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸ πυκνὸν Ἐκκλησίασμα. Ἐν τῷ μεταξύ ἐπεσκέφθη πολλοὺς Ἑλλήνας κτηματίας, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος ἐπέτρεπε.

Τὴν ἐπομένην, 4ην Αὐγούστου, ἀνεχώρησε διὰ Byron Springs ἵνα ἐπισκεφθῇ τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Παύλου καὶ τὴν ἐκεῖ ἐδράζουσαν Ἱεραποστολὴν, τὴν δὲ Κυριακὴν, 6ην Αὐγούστου, ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μονῆς καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸ συγκεντρωθὲν ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ ἄλλων πλησιοχώρων Κοινοτήτων πλῆθος περὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοῦ καθήκοντος τῶν Χριστιανῶν ὅπως βοηθήσουν τὸ ἔργον.

Τὴν 7ην Αὐγούστου ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων διὰ Σικάγον.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

—Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συνεδριάσαν ἐπανειλημμένως προέβη εἰς ἀποφάσεις ἀποβλεπούσας εἰς τὴν ἀποτελεσματικωτέραν διδασκαλίαν καὶ καλλιτέραν ἀπόδοσιν τῶν σχολείων μας.

—Συνετάχθη ἀναλυτικὸν πρόγραμμα μεθ' ὁδηγίων πρὸς τοὺς διδασκάλους τὸ ὁποῖον ἐκτυπῶνται καὶ θὰ σταλῇ εἰς τὰς Κοινότητας καὶ τοὺς διδασκάλους ἐν καιρῷ.

—Συνετάχθη σχέδιον κανονισμοῦ συντάξεων διὰ τοὺς διδασκάλους, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς κοινότητας ὅπως ἔρχονται ἄρωγοι εἰς τοὺς διδασκάλους των, οἱ ὅποιοι διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικοὶ πρέπει νὰ ἔχουν τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ νὰ μὴ θεωροῦν τὸ ἐπάγγελμά των ὡς πάρεργον.

Ἐστάλησαν ἐγκύκλιοι εἰς τὰς Κοινότητας μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀρχίζουν τοῦ λοιποῦ τὰς ἐγγραφὰς κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ ὀχι τὸν Σεπτέμβριον, διὰ νὰ ἀρχίζουν τὰ μαθήματα ἀμέσως μετὰ τὰ μαθήματα τῶν Ἀμερικανικῶν σχολείων.

ὡν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ προσέρχωνται τὰ παιδιά εἰς τὰ σχολεῖα τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν προσέρχονται εἰς τὰ Ἀμερικανικά.

—Εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἰδρυσιν ἡμερησίων σχολείων συγκαταλέγεται καὶ ἡ σύγκλησις τῶν προεδρείων τῶν τριῶν Κοινοτήτων τοῦ Μπροῦκλιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου συνεσκέφθησαν διὰ τὴν ἰδρυσιν ἡμερησίου σχολείου (εἰς τὸ Μπροῦκλιν), τὸ ὁποῖον νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ παιδιά ὀλοκλήρου τῆς ἐκτεταμένης αὐτῆς περιοχῆς. Ἐξελέγησαν ὡς ἐπιτροπὴ οἱ πρόεδροι μετὰ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων τῶν τριῶν Κοινοτήτων, Ἀγίου Κωνσταντίνου, Κοιμησέως τῆς Θεοτόκου καὶ Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θὰ μελετήσουν τὰ προβλήματα τοῦ χώρου ὅπου πρέπει νὰ ἀνεγερθῇ ἢ νὰ ἀγορασθῇ τὸ σχολικὸν κτίριον, τῶν μέσων συγκοινωνίας, τῶν μέσων συντηρήσεως καὶ τοῦ τύπου τοῦ σχολείου, ἥτοι ἡμερησίου ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως ἕως τὴν ὀγδόην ἢ ἡμιγυμνασίου ἀπὸ τὴν 5ην τάξιν μέχρι τῆς 9ης. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ τὰ πορίσματά της εἰς τὸ συμβούλιον καὶ τὰ συμβούλια τῆς κοινότητός των.

—Μία ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις ποὺ ἔλαβε τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον εἶναι καὶ ἡ σύστασις εἰς τὰς κοινότητας ὅπως ἰδρῦσιν συλλόγους Γονέων καὶ Διδασκάλων εἰς κάθε παροικίαν ὅπου λειτουργεῖ Ἑλληνικὸν σχολεῖον. Ὁ σκοπὸς τοῦ συλλόγου αὐτοῦ εἶναι κυρίως ὅπως λαμβάνουν ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πράγματα τοῦ σχολείου οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν. Ὁ σχετικὸς κανονισμὸς ὁ ὁποῖος θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὰς παροικίας θὰ διαλαμβάνῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν. Ἡ εἰσδοδος εἰς τὸν σύλλογον εἶναι ἀνέξοδος. Ἀποβλέπεται ἡ ἠθικὴ ἀρωγὴ τῶν γονέων πρὸς τὸ ἔργον τῶν διδασκάλων.

—Ἐνα ἄλλο μέτρον τὸ ὁποῖον προτείνει τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον πρὸς βελτίωσιν

τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ὁ θεσμὸς τῶν Περιουδονόντων Διδασκάλων. Εἰς περιφερείας ὅπου δὲν ὑπάρχουν πολλὰ Ἑλληνόπουλα εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ συγκεντρωθοῦν πέντε καὶ ἄνω εἰς μίαν οἰκίαν, ἡ κοινότης θὰ στέλλῃ μίαν ἢ δύο φορὰς τὴν ἐβδομάδα τὸν διδάσκαλόν της, ἡ ἐκτάκτους διδασκάλους ἂν ὑπάρχουν πλείονες τῆς μιᾶς περιοχῆς εἰς τὴν κοινότητα, ὅπως διδάσκῃ τὰ Ἑλληνόπουλα. Ὁ θεσμὸς αὐτός, ὡς ἔχομεν ἐνδείξεις, θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον εἰς δύο κοινότητας τοῦ Λόγκ Ἀϊλαντ τῆς Νέας Ὑόρκης.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Κου ΣΗΦΗ ΚΟΛΛΙΑ

—Τὴν 18 Ἰουνίου ὁ Θεολόγος κ. Σήφης Κόλλιας ὠμίλησε πρὸς τὰς φοιτητρίδας τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Γκάρισον τονίσας μετὰ τῶν ἄλλων ὅτι τὸ ὑψηλὸν ἔργον ποὺ πρόκειται νὰ ἐπωμισθοῦν εἶναι βαρύτατον καὶ ἀπαιτεῖ θυσίας. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Βοστώνης καὶ ἡ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία, εἶπε, ἀποτελοῦν τοὺς δύο πνευματικούς φάρους τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

—Τὴν 25 Ἰουνίου ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Ἁγίος Γεώργιος» τοῦ Σκενέκταντ μετὰ θέμα «Τ' ἀποτελέσματα τῆς πίστεως».

—Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβαρμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Μιχαὴλ ἐχαίρησε τὸ συνέδριον τῆς ΑΧΕΠΑ τῆς γείτονος Νέας Ὑόρκης.

—Τὴν 29 παρευρέθη εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μάουντ Βέρνον καὶ ὠμίλησε πρὸς γονεῖς καὶ μαθητάς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς ἐνεχείρισε τὰ ἐνδεικτικὰ εὐχηθεῖς πᾶσαν πρόοδον ἐπ' ἀγαθῷ τῶν δύο πατρίδων, Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς.

—Τὴν 2 Ἰουλίου ὠμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου, Κορινθίας.

—Τὴν 9 Ἰουλίου ὠμίλησεν εἰς

τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, Νέας Ὑόρκης, μὲ θέμα «Σωματικές καὶ Ψυχικὲς ἀδυναμίες στὸ δρόμο τῆς θεραπείας».

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἀπὸ τινος διωρίσθησαν Ἱερατ. Προϊστάμενοι εἰς τὰς ἐξῆς θέσεις οἱ κάτωθι Ἱερεῖς:

Ὁ Αἰδ. Ἰωάννης Α. Παπαδόπουλος, Δ. Θ., εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, Σικάγου, ἐλθὼν ἐξ Ἑλλάδος.

Ὁ Ἀρχιμ. Σίλας Κοσκινᾶς, Δ. Θ., εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν τοῦ New London, Conn., ἐκ τῆς Ἱεραποστολῆς Καλιφορνίας.

Ὁ Ἀρχιμ. Μελέτιος Τριποδάκης, Δ. Θ., εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον Σικάγου, ἐλθὼν ἐξ Ἑλλάδος.

Ὁ Αἰδ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον τοῦ Middletown, O., ἐλθὼν ἐξ Ἑλλάδος.

Ὁ Αἰδ. Π. Συνοδινὸς εἰς τὴν Κοινότητα Danville, Va.

Νεκρολογία ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Πρεσβύτερος

Τὴν 10ην Ἰουλίου ἔ. ἔ. μετέστη πρὸς Κύριον ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀγίου Νικολάου St. Louis, Mo., Αἰδ. Εἰρηναῖος Ἀγγελίδης.

Ὁ ἀείμνηστος ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον Χάλκην Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1910 ἐξ εὐσεβῶν γονέων, τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς Χαρικλείας Ἀγγελίδου, ζώντων εἰσέτι εἰς Χάλκην. Ὁνομάσθη κατὰ κόσμον Μιχαήλ. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης ἀφ' ἧς ἀπεφοίτησε τὸ 1934. Νυμφευθεὶς μετὰ τῆς Δίδος Βαρβάρας Σταυροπούλου ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Θωμᾶ. Μετὰ τετραετίαν χειροτονήθει ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πρεσβυτέρου ἦλθεν εἰς Ἀμερικὴν κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερι-

κῆς Ἀθηναγόρα πρὸς ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Κοινότητα Birmingham, Alabama, ἀπὸ τῆς ὁποίας μετετέθη εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐν St. Louis, Mo., ὅπου καὶ ἀπεβίωσε.

Ἀφῆκε τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ δύο τέκνα. Τῆς κηδείας αὐτοῦ προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος τὴν 13ην Ἰουλίου, περιστοιχούμενος ὑπὸ πολλῶν Ἱερέων. Κατάλληλον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Θεοφ. Ἅγιος Σικάγου περιγράψας τὴν δραστηριότητα τοῦ μεταστάντος, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ τὴν προσπάθειαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος καὶ δὴ τῆς Νέας Γενεᾶς. Ἐπίσης ὠμίλησεν ὁ Ἱερ. Κ. Γλυνὸς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Κ. Κουκούλης.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθη ἡ προαγωγή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Στεφανίδου. Γενομένης κανονικῆς ψηφοφορίας ἐξελέγη οὗτος Μητροπολίτης Ἰκονίου. Τῆς χειροτονίας αὐτοῦ προέστη ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας μετὰ τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως κ. Γενάδιος ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ εἰς Ἀθήνας ἐπὶ ἀποστολῇ ταξιδίου του καὶ ἐνημέρωσε τὴν Α.Θ.Π. ἐπὶ τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ. Ὁ ἴδιος δημοσιεύει εἰς τὸ Περιοδικὸν τοῦ Πατριαρχείου «Ὁρθοδόξα» θαυμασίαν μελέτην σχετικὴν μὲ τὸ ζήτημα τῆς γονυκλισίας κατὰ τὰς Κυριακάς ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ διὰ τῆς ὁποίας δίδει θαυμασίαν ἀπάντησιν εἰς τινὰς ἐν Ἀθήναις θεολόγους θεωροῦντας τὴν ἐν Κυριακῇ γονυκλισίαν ἀπαγορευομένην.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Δι' ἀνακοινωθέντος τοῦ Πατριαρχείου καθίσταται γνωστὸν ὅτι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως περιήλθε εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Πατριαρχείου τὸ παλαιὸν Νοσοκομεῖον τὸ

ὁποῖον διεξεδίκε ἡ Κοινότης Ἀλεξανδρείας. Τοῦ λοιποῦ, ὡς γράφει ὁ «Πάνταϊνος» πᾶσα πρᾶξις μὴ ἐξουσιοδοτουμένη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐν λόγω Νοσοκομεῖον, θὰ θεωρῆται ἄκυρος.

ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Δύο Μητροπολῖται ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἵνα ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξίου, Πρωτάνεως τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας, ἐπιδώσουν πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρον διπλωμα διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακηρύσσεται οὗτος διδάκτωρ τῆς Θεολογίας. Πρὸς ἀνάδειξιν διαδόχου τοῦ θανόντος Μητροπολίτου Θεοφίλου θὰ συνέλθῃ Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἡμιαυτοκεφάλου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Κλήβελαντ, περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου, νὰ ἐκλέξῃ Μητροπολίτην, ὅστις θὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν του ἐπιστασίαν τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ρωσσικὴν πλειονότητα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καθ' ἃ ἀναγράφει ἡ Ἐκκλησία: «Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διέκοψε τὰς συνεδρίας της, αἵτινες θὰ ἐπαναληφθῶσι περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου.

Κατὰ μίαν τῶν τελευταίων συνεδριῶν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἤκουσεν ἐκθεσιν τοῦ Γραφείου Τύπου περὶ τῆς δράσεως τῶν Ἀντθεντιστῶν τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας ἢ ἄλλως καλουμένων «Σαββατιστῶν» ἐν Ἑλλάδι ὡς καὶ εἰσηγητικὸν σημεῖωμα τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεώς των.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐν συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 16 Ἰουν. ἔ. ἔ. ἐνέκρινεν ὅπως ἐκδοθῶσιν ὑπ' αὐτῆς τὰ ἐξῆς νέα βιβλία: (1) Χρυσόστομος Α. Παπαδοπούλου (†) Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, «Ἱστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας» (ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1936), ἔργον πλήρες, εὐρεθὲν μεταξὺ τῶν ἀνεκδότων καταλοίπων χειρογράφων τοῦ ἀοιδίμου

συγγραφέως και παραχωρηθέν υπό του Καθηγήτου κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ, εις δν ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος κατέλιπεν, ὡς γνωστόν, τὰ ἀνέκδοτα ἔργα του, 2) Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀγαθονίκου, εἰκονογραφημένοι διηγήσεις ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ μαθητὰς τῶν κατωτέρων τάξεων τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ 3) Ἀνδρέου Φυτράκη, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, «Οἱ μοναχοὶ ὡς κοινωνικοὶ ἐργάται καὶ διδασκαλοὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ».

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις 1) μηνιαίου Δελτίου διὰ τὸν Ἱερὸν Κλήρον, περιέχοντος ὕλην σχετικὴν πρὸς τὸ ἔργον του, καὶ 2) Γεωγραφικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παριστῶντος τὴν κατὰ Μητροπόλιν διαίρεσιν καὶ σημειῶντος τὰ ἀρχαῖα ἐκκλησιαστικὰ μνημεῖα, τὰς ἱερὰς μονὰς καὶ προσκυνήματα, τὰ εὐαγγέλιον ἱδρύματα κλπ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐνε-

κρίθησαν αἱ αἰτήσεις δύο Σουηδῶν θεολόγων ἐπιθυμούντων ὅπως τύχωσιν ὑποτροφίας παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἵνα σπουδάσωσιν ἐν Ἀθήναις τὴν ἑλληνικὴν ὁρθόδοξον θεολογίαν.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Πάπας τῆς Ρώμης Πῖος ὁ Δωδέκατος διὰ νέας ἐγκυκλίου, γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Summi Maleoris» (Θλίψεως Ὑψίστης), ἐκδοθείσης λατινιστὶ τὴν 26ην Ἰουλίου, προτρέπει τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐντείλουν τὰς προσευχὰς τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ὁ Πάπας ἐπίσης ἀπευθύνεται διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης καὶ πρὸς τοὺς κυβερνήτας τῶν λαῶν ζητῶν ὅπως καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν «ἀληθοῦς εἰρήνης», διότι νέοι πόλεμοι μετὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἀτομικῶν ὅπλων δύνανται νὰ καταλήξουν εἰς καταστροφὴν τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Ἐχων ὑπ' ὄψιν τὴν Σοβιετικὴν ἔφοδον εἰρήνης καὶ καταφε-

ρόμενος ὁ Πάπας κατὰ τοῦ «ψεύδους» ποῦ κινεῖ τὴν μηχανὴν τῆς Κομμουνιστικῆς προπαγάνδας παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν ὑγιὰ θάσιν τῆς ἀληθοῦς εἰρήνης «λησμονοῦνται ὑπὸ τινῶν ἢ καὶ διασύρονται». Χωρὶς νὰ ἐξονομάσῃ τοὺς Κομμουνιστὰς τοὺς περιγράφει ἡ ἐγκύκλιος ὡς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι «καταπατοῦν τὰ ἱερὰ δίκαια τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς νὰ ἐξασκοῦν τὴν λατρείαν, καταδικάζουν αὐτοὺς καὶ εἰς ἐξορίαν ἀκόμη καὶ εἰς φυλάκισιν. Παρακωλύουν ἢ προγράφουν καὶ καταστρέφουν σχολεῖα καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα κυβερνώμενα ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὀφισταμένων ἀρχῶν, παρασύρουν λαοὺς καὶ ἱδίως τὴν τρυφεράν νεότητά μετὰ τὴν πλάνην, τὴν συκοφαντίαν καὶ μετὰ ὅλα τὰ εἶδη τῆς κακοηθείας, ἀπὸ τὴν ἀκεραιότητα τῶν ἡθῶν, ἀπὸ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀθωότητα εἰς τὴν δελεαστικὴν ἐγκληματικότητα καὶ ἀνηθικότητα.»

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ
πρὸς συγγενεῖς ἢ φίλους σας, ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα σας, εἶναι μία συνδρομὴ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Παρατηρητήν. — Συνδρομὴ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδὰν: Δι' ἐν ἔτος \$3.00. Διὰ δύο ἔτη \$5.00. — Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας, ἑτησίᾳ συνδρομὴ \$3.50.

Γράψατε:
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find \$3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

.....

Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

ἐπωμίδες τοῦ ἀξιοματικοῦ. Τὸ κράτος δὲν εἶναι πιὰ ξένο. Εἶναι καὶ δικό τους. Ἀκουσα Τούρκους νὰ μοῦ λένε γιὰ τὸν Ἀθηναγόρα:

—Αὐτὸς εἶναι ἄξιος ἱεράρχης. Ἐχει πολιτικὸ μυαλὸ καὶ σταθερὸ χαρακτήρα. Πηγαίνουμε καὶ τὸν βλέπουμε καὶ μιλοῦμε μ' εὐχαρίστησι μαζί του.

Δημιούργησε τὴν προϋπόθεσιν τῆς καλλιέργειας μιᾶς μονίμου φιλίας: τὴν ἐμπιστοσύνην.

—Τοὺς μιλῶ, μοῦ εἶπε ἡ Παναγιότης του γιὰ τὸ ποίμνίον του, γιὰ τὶς μεγάλες ἱστορικὲς στιγμὰς ποὺ περνοῦμε, γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦν τὸ χριστιανικὸν πολιτισμόν, γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ συσφίξουμε τοὺς δεσμούς μας, μετὰ τὴν προοπτικὴ μιᾶς θυέλλης ποὺ κανεὶς δὲν ξαίρει πότε θὰ ξεσπάσῃ. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι θρίσκω ἀρκετὴ κατανόησιν. Δὲν πιστεύω, ὅτι ὑπάρχουν Ἕλληνες, ποὺ σκέπτονται διαφορετικὰ. Ἀλλὰ καὶ οἱ Τούρκοι ἐννοοῦν τί ἐπιβάλλουν οἱ περιστάσεις καὶ τί ἐπιφυλάσσει τὸ μέλλον.

Ἐλέχθησαν πολλὰ ἀκόμη. Ἀλλ' ἡ κλεψύδρα ἐπέβαλλε νὰ κλείσουμε τὴ συνομιλίαν. Ἐπῆρα ἀπὸ τὸ χέρι τὸ λευκὸ τοῦλι μετὰ πασχαλινὰ αὐγά, τὸ ἐφίλησα καὶ τὸν ἔχαιρέτησα, γιὰ νὰ ἐπανέλθω, τὴν ἐπομένην, στὸ «πατριαρχικὸν ἄριστον» μετὰ τοὺς ἁγίους συνοδικούς. Στιγμὰς ἀλησμόνητες, γεμάτες ἀπὸ συγκίνησιν, ἐθνικὴ καὶ ἀνθρώπινη.

4 ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1949-1950 ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ. Νέον Παιδικόν Ἀναγνωστικόν διὰ τὴν β' ἢ γ' τάξιν ὑπὸ Ε. Κωνσταντοπούλου. 35 ἑξοχοὶ εἰκόνες ὑπὸ Εἰρ. Τζούγγρου. Ὑφος διηγηματικόν, γλῶσσα καλὴ δημοτικὴ. Πανόδ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' Τάξεως «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ». Ε. Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθὲν εἰς ὠραίαν δημοτικὴν, με λεξιλόγια, ποιήματα καὶ 70 καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Πανόδετον \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ καὶ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Γ. Πολυζώιδου. Ἱστορικὸν ἀναγνωστικὸν δ' ἢ ε' τάξεως. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν, με 30 μεγάλας εἰκόνας, ποιήματα, κλπ. Πανόδετ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Γ. Πολυζώιδου. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Δ' ἑκδοσίς με 30 ὁλοσελίδους εἰκόνας, διδάγματα, προσευχάς, κλπ. Σελίδες 96. Καλῶς πανόδετον. \$1.00

ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

Συνταχθέντα καὶ ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ
διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΟΛΑ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ - ΜΕ ΩΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ - ΚΑΛΩΣ ΠΑΝΟΔΕΤΑ - ΤΙΜΟΝΤΑΙ ΕΚΑΣΤΗΝ \$1.00

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 Seventh Ave., New York 1, N. Y.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρόμους εἰκόνας. \$1.00.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ». Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθὲν διὰ τὴν Δ' τάξιν. \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζώιδου. Ἐκδοσίς Γ', 1945. Μὲ 100 ὠραίας εἰκόνας. \$1.00.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζώιδου. Νέα ἑκδοσίς με 26 ὁλοσελίδους εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. \$1.00.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζώιδου. Νεωτάτη ἑκδοσίς Β', με πολλὰς ὠραίας εἰκόνας. \$1.00.

Ὅλα τὰ Σχολικὰ βιβλία DIVRY ἔχουν γραφὴ καὶ ἐκδοθῇ ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς, τῶν ὁποίων ὁ βίος, ἡ ψυχολογία καὶ αἱ ἀντιλήψεις, καθὼς καὶ οἱ ὁροὶ διδασκαλίας, ὡς ὅλοι οἱ παιδαγωγοὶ συμφωνοῦν, διαφέρουν ριζικῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι. Εἴνε ἐκδόσεις Ἀμερικανικαί, πλούσιαι, καλοτυπωμέναι, καλοδεμέναι, με ἀφθονίαν καταλλήλων εἰκόνων, πολυχρόμων εἰς τὰ βιβλία τῶν κατωτέρων τάξεων. Εἰδικαί ἐκπτώσεις παρέχονται εἰς τὰ Σχολεῖα. Ζητήσατε περιγραφικὸν Τιμοκατάλογον ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας ὡς ἄνω.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Μέρους Β'. Τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωστικὸν Β' Τάξεως, με 42 πολυχρόμους εἰκόνας. \$1.00.
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων σχολείων. \$1.00.
Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζώιδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εἰκόλα μαθήματα. \$1.00.
CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop Ger. Polyzoides. \$1.00.
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζώιδου. Ἐξηγεῖ ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναοὺς μας. Μὲ εἰκόνας. \$1.00.